اَلصَّرْفُ

அகராதியில் صَرْفُ என்பதற்கு மாற்றுதல் என்று பொருளாகும். இக்கலை அறிஞர்களிடம் صَرْف என்பது ஒரு மூலச் சொல்லை நாம் விரும்பும் பொருள்களுக்காக பல அமைப்புகளாக மாற்றுவதற்குக் கூறப்படும். உதாரணமாக செய்தான் என்பதற்கு فَعَلَ, செய்தாள் என்பதற்கு فَعَلَتْ, செய்வான் என்பதற்கு يَفْعَلُ , செய் என்பதற்கு اِفْعَلْ என்று மாற்றுவது போலாகும். இக்கலைக்கு فِعْلٌ (வினைச் சொல்) கருவாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

فِعْل -என்பது சென்ற, வரும், நிகழ் ஆகிய மூன்று காலங்களில் ஒரு காலத்தைக் காட்டக் கூடியதாகும். இந்த فِعْل –مَاضٍ (சென்ற காலம்) مُضَارِعٌ (வரும், நிகழ்காலம்) اَمْرٌ (ஏவல்) نَهْيٌ (விலக்கல்) என 4 பங்குகளாகும்.

ماضயில் مَعْرُوْفٌ (செய்வினை) مَجْهُوْلٌ (செயப்பாட்டு வினை) என இரு வகைகள் உள்ளன.

(1) الدرس الأول اَلْفِعْلُ الْمَاضِي الْمَعْرُوْفِ

இதில் 14 அமைப்புகள் உள்ளன. இப்பதிநான்கில் முதல் 3 مُذَكَّرٌ غَائِبٌ (ஆண்பால் படர்க்கை), 2வது 3 مُؤَنَّثٌ غَائِبٌ (பெண்பால் படர்க்கை), 3வது 3 مُذَكَّرٌ حَاضِرٌ (ஆண்பால் முன்னிலை), 4வது 3 مُؤَنَّثٌ حَاضِرٌ (பெண்பால் முன்னிலை), 5 வது 2 مُتَكَلِّمٌ (தன்னிலை).

இந்த 14 அமைப்புகளுக்கும் ماض مثبت (சென்ற கால உடன்பாடு) என்று கூறப்படும். அவை:

பல ஆண்கள் செய்தார்கள்	فَعَلُوا	இரு ஆண்கள் செய்தார்கள்	فَعَلَا	அவன் செய்தான்	فَعَلَ
பல பெண்கள் செய்தார்கள்	فَعَلْنَ	இரு பெண்கள் செய்தார்கள்	فَعَلَتَا	அவள் செய்தாள்	فَعَلَتْ
நீங்கள் பலர் செய்தீர்கள்	فَعَلْتُم	நீங்கள் இருஆண்கள் செய்தீர்கள்	فَعَلْتُمَا	நீ செய்தாய்	فَعَلْتَ
நீங்கள் பலர் செய்தீர்கள்	فَعَلْتُنَّ	நீங்கள் பெண்கள் செய்தீர்கள்	فَعَلْتُمَا	நீ செய்தாய்	فَعَلْتِ
நாங்கள் செய்தோம்	فَعَلْنَا	நான் செய்தேன்	فَعَلْتُ		

எல்லா فِعْل களுக்கும் فَعَلَ வையே முன்மாதிரியாகக் கொள்ளப்படும். அதாவது فَعَلَவின் முதல் எழுத்துக்கு ف கலிமா என்றும், 2 வது எழுத்துக்கு ع கலிமா என்றும், 3 வது எழுத்துக்கு ل கலிமா என்றும் கூறப்படும். உதாரணமாக ضَرَبَ வின் முதல் எழுத்துக்கு ف கலிமா என்றும், 2 வது எழுத்துக்கு ع கலிமா என்றும், 3 வது எழுத்துக்கு ل கலிமா என்றும் கூறப்படும்.

1. صرف என்றால் என்ன?

2. فِعْل என்றால் என்ன? அவை யாவை? ماض எத்தனை பங்கு? உதாரணத்துடன் எழுது!

فَعَلَ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ	غَائِبٌ	وَحْدَانٌ	ضَمِيْرُ	هو	فَاعِلٌ
فَعَلَا	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ	غَائِبٌ	تثنية	ضَمِيْرُ	هما	فَاعِلٌ
فَعَلُوا	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ	غَائِبٌ	جَمْعٌ	ضَمِيْرُ	هم	فَاعِلٌ
فَعَلَتْ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُؤَنَّثٌ	غَائِبٌ	وَحْدَانٌ	ضَمِيْرُ	هي	فَاعِلٌ
فَعَلَتَا	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُؤَنَّثٌ	غَائِبٌ	تثنية	ضَمِيْرُ	هما	فَاعِلٌ
فَعَلْنَ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُؤَنَّثٌ	غَائِبٌ	جَمْعٌ	ضَمِيْرُ	هُنَّ	فَاعِلٌ
فَعَلْتَ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ	حَاضِرٌ	وَحْدَانٌ	ضَمِيْرُ	انت	فَاعِلٌ
فَعَلْتُمَا	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ	حَاضِرٌ	تثنية	ضَمِيْرُ	انتما	فَاعِلٌ
فَعَلْتُمْ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ	حَاضِرٌ	جَمْعٌ	ضَمِيْرُ	انتم	فَاعِلٌ
فَعَلْتِ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُؤَنَّثٌ	حَاضِرٌ	وَحْدَانٌ	ضَمِيْرُ	انت	فَاعِلٌ
فَعَلْتُمَا	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُؤَنَّثٌ	حَاضِرٌ	تثنية	ضَمِيْرُ	انتما	فَاعِلٌ
فَعَلْتُنَّ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُؤَنَّثٌ	حَاضِرٌ	جَمْعٌ	ضَمِيْرُ	اَنْتُنَّ	فَاعِلٌ
فَعَلْتُ	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ مُؤَنَّثٌ	مُتَكَلِّمٌ	وَحْدَانٌ	ضَمِيْرُ	اَنَا	فَاعِلٌ
فَعَلْنَا	فِعْلٌ	مَاض	مَعْرُوفٌ	مُثْبَتٌ	مُذَكَّرٌ مُؤَنَّثٌ	مُتَكَلِّمٌ	تَثْنِيَةٌ جَمْعٌ	ضَمِيْرُ	نَحْنُ	فَاعِلٌ

فَعَلَ- இறந்த கால செய்வினை, உடன்பாடு, படர்க்கை, ஒருமை, ஆண்பால்

فَعَلَا--இறந்த கால செய்வினை, உடன்பாடு, படர்க்கை, இருமை, ஆண்பால் فَعَلُوا- இறந்த கால செய்வினை, உடன்பாடு, படர்க்கை, பன்மை, ஆண்பால்

இந்த உள்ளடக்கத்திற்கு ـ என்று சொல்லப்படும். இப்போது கூறப்பட்டது போன்றே இந்த மூன்று அமைப்புகள் அல்லாதவற்றிக்கும் அந்தந்த இடங்களுக்குத் தகுந்த வார்த்தைகளை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

பயிற்சி: கீழ்காண்பவற்றில் 1 வதற்கு مُذَكَّر غَائِب ன் 3 صيغة களையும் 2 வதற்கு مؤنث غائب ன் 3 صيغة களையும் 3 வதற்கு مذكر حاضر ன் 3 صيغة களையும் 4 வதற்கு مؤنث حاضر ன் 3 صيغة களையும் 5 வதற்கு متكلم ன் 2 صيغة களையும் கூறுக!

عَلِمَ عَرَفَ صَرَفَ غَرَفَ غَرَقَ

(2) الدرس الثاني مَجْهُوْلٌ

معروف ماض ஐ مجهول ஆக்க ف கலிமாவுக்கு ضم ம் ع கலிமாவுக்கு كسر ம் செய்ய வேண்டும். இதற்கும் மேற் சென்ற 14 அமைப்புகள் வரும். அவை:

அவர்கள் செய்யப்பட்டார்கள்	فُعِلُوا	இரு ஆண்கள் செய்யப்பட்டார்கள்	فُعِلَا	அவன் செய்யப்பட்டான்	فُعِلَ
பல பெண்கள் செய்யப்பட்டார்கள்	فُعِلْنَ	இரு பெண்கள் செய்யப்பட்டார்கள்	فُعِلَتَا	அவள் செய்யப்பட்டாள்	فُعِلَتْ
நீங்கள் செய்யப்பட்டீர்கள்	فُعِلْتُمْ	இரு ஆண்கள் செய்யப்பட்டீர்கள்	فُعِلْتُمَا	நீ செய்யப்பட்டாய்	فُعِلْتَ
நீங்கள் செய்யப்பட்டீர்கள்	فُعِلْتُنَّ	இரு பெண்கள் செய்யப்பட்டீர்கள்	فُعِلْتُمَا	நீ செய்யப்பட்டாய்	فُعِلْتِ
நாங்கள் செய்யப்பட்டோம்	فُعِلْنَا	நான் செய்யப்பட்டேன்	فُعِلْتُ		

1. معروف ماض ஐ مجهول ஆக்க என்ன செய்ய வேண்டும்? உதாரணத்துடன் எழுது

(3) الدرس الثالث مَنْفِيٌّ

ماض مُثْبَتٌ ஐ منفي ஆக்க அதன் ஆரம்பத்தில் ما வைச் சேர்க்கவேண்டும். உ.ம்

ما فَعَلَ அவன் செய்யவில்லை --ما فُعِلَ அவன் செய்யப்படவில்லை

ومَاقَتَلُوه ومَا صَلَبُوهُ -அவர்கள் அவரைக் கொல்லவுமில்லை, சிலுவையில் அடிக்கவுமில்லை

ومَا مَاتُوا ومَا قُتِلُوا -அவர்கள் மரணமடையவும் இல்லை, கொல்லப்படவுமில்லை.

1. مجهول ,معروف ماض ஆகிய இவ்விரண்டையும் مَنْفِيٌّ ஆக்க என்ன செய்ய வேண்டும்? உதாரணங்களுடன் விளக்குக!

(4) الدرس الرابع الفعل المُضَارِعُ

ماض ஐ مُضَارِع ஆக்க அதன் ஆரம்பத்தில் ن ا ت ي என்ற நான்கு எழுத்துக்களில் ஒன்றைச் சேர்க்கவேண்டும். இந்நான்கு எழுத்துக்களுக்கு حُرُوْفُ الْمُضَارَعَةِ (முழாரியின் அடையாள எழுத்துக்கள்)என்று கூறப்படும்.

يَفْعَلْنَ	تَفْعَلَانِ	تَفْعَلُ	يَفْعَلُوْنَ	يَفْعَلَانِ	يَفْعَلُ
تَفْعَلْنَ	تَفْعَلَانِ	تَفْعَلِيْنَ	تَفْعَلُوْنَ	تَفْعَلَانِ	تَفْعَلُ
				نَفْعَلُ	اَفْعَلُ

அவள் செய்வாள், செய்கிறாள்,	تَفْعَلُ	அவன் செய்வான், செய்கிறான்	يَفْعَلُ
நீ செய்வாய், செய்கிறாய் - பெண்	تَفْعَلِيْنَ	நீ செய்வாய், செய்கிறாய் -ஆண்	تَفْعَلُ
நாங்கள் செய்வோம், செய்கிறோம்.	نَفْعَلُ	நான் செய்வேன், செய்கிறேன்,	اَفْعَلُ

குறிப்பு: مضارع வரும் காலம், நிகழ்காலம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவானது. வரும் காலத்திற்கு மட்டுமே ஆக்குவதற்கு அதன் ஆரம்பத்தில் س அல்லது سَوْفَ என்ற இரண்டு எழுத்துக்களில் ஒனறைச் சேர்க்கவேண்டும்.

سَيَقُوْلُ السُّفَهَاءُ மடையர்கள் கூறுவார்கள், سَوفَ تَعْلَمُوْنَ அறிந்து கொள்வீர்கள் என்பதுபோல. நிகழ் காலத்திற்கு மட்டுமே ஆக்கு வதற்கு اَلْحِيْنَ, اَلْآنَ, ل என்ற இவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைச் சேர்க்க வேண்டும்.

لَأَقْرَأُ இப்போது படிக்கிறேன், اَلْآنَ تَمْشِي இப்போது நடக்கிறாய், اَلْحِيْنَ يُسْلِمُ இப்போது கட்டுப்படுகிறான்.

مُضَارِع مَعْرُوْف ஐ مَجْهُوْل ஆக்க مضارع ன் அடையாள எழுத்துக்களுக்கு ضم ம் கடைசிக்கு முந்திய எழுத்துக்கு فتح ம் செய்யவேண்டும். இதனையும் செய்வினையைப் போன்றே صرف செய்து கொள்ள வேண்டும். (مُسْتَقْبِلٌ) حَالٌ

يُفْعَلْنَ	تُفْعَلَانِ	تُفْعَلُ	يُفْعَلُوْنَ	يُفْعَلَانِ	يُفْعَلُ
تُفْعَلْنَ	تُفْعَلَانِ	تُفْعَلِيْنَ	تُفْعَلُوْنَ	تُفْعَلَانِ	تُفْعَلُ
			نُفْعَلُ		اُفْعَلُ

يُفْعَلُ செய்யப்படுவான், செய்யப்படுகிறான்.

مُضَارِع ஐ نَفْيُ - مَنْفِيٌّ ஆக்க அதன் ஆரம்பத்தில் لا வைச் சேர்க்கவேண்டும்.

உதாரணம்: لا يَفْعَلُ செய்யமாட்டான், لا يُفْعَلُ செய்யப்படமாட்டான்.

(5) الدرس الخامس المضارع بلم

مُضَارِع ஆன فعل உடன் لم என்ற حرف இணைந்து வரும், அப்படி வரும் போது சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். அதாவது لَمْ நுழையும்போது ஒருமைகள், தன்னிலைப் பன்மை ஆகியவற்றின் கடைசிக்கு سكون செய்யும், அதற்கு جَزْمٌ என்று சொல்லப்படும், மேலும் இது இருமைகளின் ن, ஆண்பால் பன்மைகளின் ن, முன்னிலைப் பெண்பால் ஒரு மையின் ن ஆகி

யவற்றைப் போக்கிவிடும், அத்துடன் مُضَارِع யின் அர்த்தத்தை ماض منفي அர்த்தமாக ஆக்கிவிடும். لم ப் போன்றே வார்த்தையில் மட்டும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வேறு நான்கு حرف கள் உள்ளன. அவை பற்றி نحو ல் விரிவாகக் கூறப்படும்.

அந்நான்கு اِنْ ,لَمَّا, لَامُ الْاَمْرِ (அம்ருடைய லாம்), لا النَّهْيِ (நஹ்யுடைய லா) ஆகியவையாகும்.

لَمْ يَفْعَلْ அவன் செய்யவில்லை,	لَمْ تَفْعَلْ அவள் செய்யவில்லை,	لَمْ تَفْعَلْ நீ செய்ய வில்லை
لَمْ نَفْعَلْ நாங்கள் செய்யவில்லை.	لَمْ اَفْعَلْ நான் செய்யவில்லை	لَمْ تَفْعَلِي நீ செய்யவில்லை

لَمْ يَفْعَلْنَ	لَمْ تَفْعَلَا	لَمْ تَفْعَلْ	لَمْ يَفْعَلُوا	لَمْ يَفْعَلَا	لَمْ يَفْعَلْ
لَمْ تَفْعَلْنَ	لَمْ تَفْعَلَا	لَمْ تَفْعَلِي	لَمْ تَفْعَلُوا	لَمْ تَفْعَلَا	لَمْ تَفْعَلْ
				لَمْ نَفْعَلْ	لَمْ اَفْعَلْ

1. مضارع ல் لَمْ இணையும்போது என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்யும், அந்த لَمْ போன்றே அமல் செய்யக் கூடிய வேறு எத்தனை எழுத்துக்கள் உள்ளன? விளக்கமாக எழுது

(6)الدرس السادس المضارع بلن

مُضَارِع ஆன فعل உடன் لن என்ற حرف இணைந்து வரும், அப்படி வரும் போது சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். அதாவது لن நுழையும்போது ஒருமைகள், தன்னிலைப் பன்மை ஆகியவற்றின் கடைசிக்கு فَتَح செய்யும், அதற்கு نَصَب என்று சொல்லப்படும், மேலும் இது لم ஐப் போன்றே இருமைகளின் ن, ஆண்பால் பன்மைகளின் ن , முன்னிலைப் பெண்பால் ஒருமையின் ن ஆகியவற்றைப் போக்கிவிடும், அத்துடன் مُضَارِع யை منفي ஆக்கி உறுதிப்படுத்தும். لن ஐப் போன்றே வார்த்தையில் மட்டும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வேறு மூன்று حرف கள் உள்ளன. அவை பற்றி نحو ல் விரிவாகக் கூறப்படும். அம்மூன்று اِذَنْ, كَي, اَنْ ஆகியவையாகும்.

لَنْ يَّفْعَلْنَ	لَنْ تَفْعَلَا	لَنْ تَفْعَلَ	لَنْ يَّفْعَلُوا	لَنْ يَّفْعَلَا	لَنْ يَّفْعَلَ
لَنْ تَفْعَلْنَ	لَنْ تَفْعَلَا	لَنْ تَفْعَلِي	لَنْ تَفْعَلُوا	لَنْ تَفْعَلَا	لَنْ تَفْعَلَ
				لَنْ نَفْعَلَ	لَنْ اَفْعَلَ

நிச்சயமாக அவன் செய்யமாட்டான்	لَنْ يَّفْعَلَ	நிச்சயமாக அவள் செய்யமாட்டாள்,	لَنْ تَفْعَلَ	நிச்சயமாக நீ செய்யமாட்டாய்,	لَنْ تَفْعَلَ
நிச்சயமாக நீ செய்யமாட்டாய்,	لَنْ تَفْعَلِي	நிச்சயமாக நான் செய்யமாட்டேன்	لَنْ اَفْعَلَ	நிச்சயமாக நாங்கள் செய்யமாட்டோம்.	لَنْ نفْعَلَ

اَنْ, كَيْ, اِذَنْ இவை لَنْ ஐச் சார்ந்தவை. இது பற்றிய விபரம் அவ்விடங்களில் விரிவாகக் கூறப்படும்.

---

1. مضارع ல் لَنْ இணையும்போது என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்யும், அந்த لَمْ போன்றே அமல் செய்யக் கூடிய வேறு எத்தனை எழுத்துக்கள் உள்ளன? விளக்கமாக எழுது

பயிற்சி: கீழ்காணும் முதல் மூன்றை مُضَارِع مَعْرُوف ஆக, 2 வது மூன்றை مضارع مَجْهُوْل ஆக, 3 வது மூன்றை منفي ஆக, صرف செய்க!

---

1 يَعْلَمُ يَصْدُقُ يَرْزُقُ

2 يُلْفَظُ يُكْرَهُ يُظْلَمُ

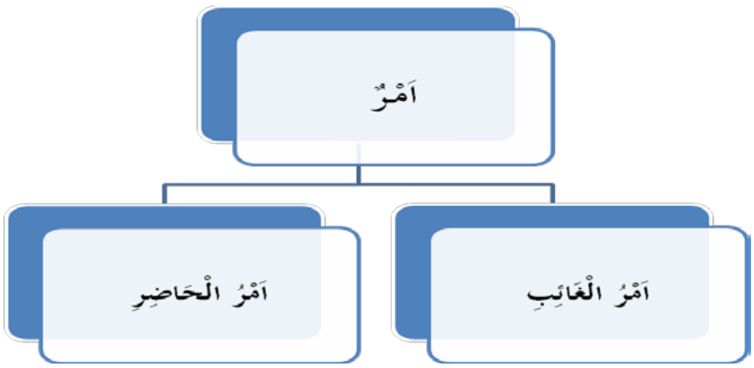
3لاَ يَكْفُرُ لا يَنْظُرُ لا يُتْرَكُ

1 مُضَارِع مَعْرُوف ஐ مَجْهُوْل ஆக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?

---

2 مُضَارِع ல் لَنْ ,لَمْ நுழையும்போது என்னென்ன செய்யும்? صرف உடன் எழுது

(7) الدرس السابع الْاَمْرُ

اَمْرُ (ஏவல்) امر الْغَأئِبِ (ஏவல் படர்க்கை), امر الحَاضِرِ (ஏவல் முன்னிலை) என இரு பங்குகளாகும். مضارع ன் ஆரம்பத்தில் كسر உள்ள ل ஐச் சேர்த்து கடைசிக்கு சுகூன் செய்தால் அது امر الغائب ஆகிவிடும். அவை:

لِيَفْعَلْنَ	لِتَفْعَلاَ	لِتَفْعَلْ	لِيَفْعَلُوا	لِيَفْعَلاَ	لِيَفْعَلْ

لِيَفْعَلْ அவன் செய்யட்டும், لِيُفْعَلْ அவன் செய்யப்படவும்.

امر الحَاضِرِ எடுக்க மூன்று முறைகள் உள்ளன.

1. مضارع ன் அடையாள எழுத்தைப் போக்க வேண்டும் அப்படிப் போக்கிய பின்னர் அதற்கு அடுத்த எழுத்துக்கு حَرَكَةُ இருந்தால் கடைசிக்கு சுகூன் செய்யவேண்டும். உதாரணமாக يَتَعَلَّمُ, يَصِلُ என்பதில் مضارع ன் அடை யாள எழுத்தைப் போக்கிவிட்டால் அதற்கடுத்த எழுத்துக்கு حَرَكَةُ இருப்பதால் கடைசிக்கு سكون செய்தால் மட்டும் போதும்.

صِلْنَ	صِلَا	صِلِي	صِلُوا	صِلاَ	صِلْ

تَعَلَّمْنَ	تَعَلَّمَا	تَعَلَّمِي	تَعَلَّمُوا	تَعَلَّمَا	تَعَلَّمْ

صِلْ நீ சேர்த்துக் கொள், تَعَلَّمْ நீ கற்றுக் கொள்

صِلُوا أَرْحَامَكُمْ உங்களின் சொந்தபந்தங்களை சேர்த்து வாழுங்கள்,

تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ குர்ஆனைப் படியுங்கள்.

2. مضارع ன் அடையாள எழுத்தைப் போக்கிய பின்னர் அதற்கு அடுத்த எழுத்துக்கு سكون இருந்தால் அதைப் படிக்க முடியாது, ஆதலால் அதற்டுத்த எழுத்தைப் பார்க்கவேண்டும், அதற்கு فتح அல்லது كسر இருந்தால் ஆரம்பத்தில் كسر உள்ள هَمْزَة வைச் சேர்த்து கடைசிக்கு سكون செய்யவேண்டும். உதாரணமாக يَنْفَعُ, يَحْذِفُ என்பதில் مضارع ன் அடையாள எழுத்தைப் போக்கிய பின்னர் அதற்கடுத்த எழுத்துக்கு سكون இருப்பதால் ஆரம் பத்தில் كسر உள்ள هَمْزَة வைச் சேர்த்து கடைசிக்கு சுகூன் செய்ய வேண்டும்.

اِنْفَعْنَ	اِنْفَعَا	اِنْفَعِي	اِنْفَعُوا	اِنْفَعَا	اِنْفَعْ
إِحْذِفْنَ	إِحْذِفَا	إِحْذِفِي	إِحْذِفُوا	إِحْذِفَا	إِحْذِفْ

நீ போக்கி விடு. اِحْذِفْ நீ பிரயோசனம் செய், اِنْفَعْ

3 مضارع ன் அடையாள எழுத்தைப் போக்கிய பின்னர் அதற்கு அடுத்த எழுத்துக்கு سكون இருந்தால் அதைப் படிக்க முடியாது ஆதலால் அதற்டுத்த எழுத்தைப் பார்க்கவேண்டும், அதற்கு ضم இருந்தால் ஆரம்பத்தில் ضم உள்ள هَمْزَة வைச் சேர்த்து கடைசிக்கு سكون செய்யவேண்டும். உதாரணமாக يَثْبُتُ, يَرْزُقُ என்பதில் مضارع ன் அடையாள எழுத்தைப்

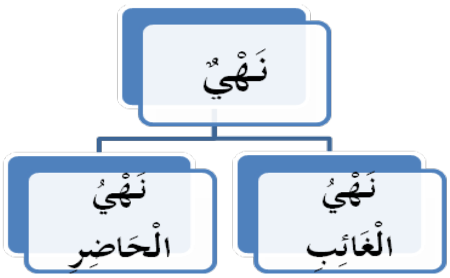
போக்கிய பின்னர் அதற்கடுத்த எழுத்துக்கு سكون இருப்பதால் ஆரம்பத்தில் ضم உள்ள هَمْزَة வைச் சேர்த்து கடைசிக்கு சுகூன் செய்ய வேண்டும்.

أُرْزُقْنَ	أُرْزُقَا	أُرْزُقِي	أُرْزُقُوا	أُرْزُقَا	أُرْزُقْ

أُثْبُتْنَ	أُثْبُتَا	أُثْبُتِي	أُثْبُتُوا	أُثْبُتَا	أُثْبُتْ

أُرْزُقْ வாழ்வாதாரம் வழங்கு, أُثْبُتْ உறுதியாக இரு

(8) الدرس الثامن النَّهْيُ

نهيُ غَائِبٌ –نهْي (படர்க்கை விலக்கல்), نهي حَاضِرٌ (முன்னிலை விலக்கல்) என இரு வகைப்படும். مضارع ன் ஆரம்பத்தில் لا வைச் சேர்த்து கடைசிக்கு جزم செய்தால் அது نهي ஆகிவிடும்.

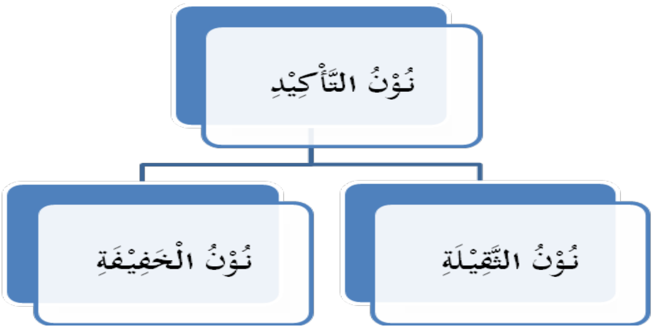
إِحْذِفْنَ	إِحْذِفَا	إِحْذِفِي	إِحْذِفُوا	إِحْذِفَا	إِحْذِفْ

لا يَفْعَلْنَ	لا تَفْعَلَا	لا تَفْعَلْ	لا يَفْعَلُوا	لا يَفْعَلَا	لا يَفْعَلْ

لا تَفْعَلْنَ	لا تَفْعَلَا	لا تَفْعَلِي	لا تَفْعَلُوا	لا تَفْعَلَا	لا تَفْعَلْ

لا يَفْعَلْ அவன் செய்ய வேண்டாம், لا تَفْعَلْ நீ செய்ய வேண்டாம்,

(9) الدرس التاسع نون التَّأْكِيْدِ

تأكيد(உறுதிப்படுத்தும் நூன்) ثَقِيْلَةٌ (கனமானது) خَفِيْفَةٌ (இலேசானாது) என இரு வகைப்படும். இவ்விரு نون களும் مضارع , امر , نهي ஆகியவற்றின் மீது நுழையும் அப் படி நுழையும்போது அவற்றின் ஆரம்பத்தில் فتح செய்யப்பட்ட ل சேர்க்கப்படும்.

مضارع உடன் ثقيلة வுக்கு உ.ம்

لَيَفْعَلْنَانِّ	لَتَفْعَلَانِّ	لَتَفْعَلَنَّ	لَيَفْعَلُنَّ	لَيَفْعَلَانِّ	لَيَفْعَلَنَّ
لَتَفْعَلْنَانِّ	لَتَفْعَلَانِّ	لَتَفْعَلِنَّ	لَتَفْعَلُنَّ	لَتَفْعَلَانِّ	لَتَفْعَلَنَّ
				لَنَفْعَلَنَّ	لَأَفْعَلَنَّ

لَيَفْعَلَنَّ நிச்சயமாக அவன் செய்வான்

لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخَاسِرِيْنَ நிச்சயமாக நீர் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஆகிவிடுவீர், நிச்சயமாக உங்களின் சிலைகளை உடைத்தெறிவேன்.

مضارع مجهول உடன் ثقيلة வுக்கு உ.ம் لَيُفْعَلَنَّ நிச்சயமாக அவன்செய்யப்படுவான்.

لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ அன்றைய தினம் பாக்கியங்கள் பற்றி நிச்சயம் நீங்கள் விசாரிக்கப் படுவீர்கள்.

امر غائب உடன் ثقيلة வுக்கு உ. ம்

لِيَفْعَلْنَانِّ	لِتَفْعَلَانِّ	لِتَفْعَلَنَّ	لِيَفْعَلُنَّ	لِيَفْعَلَانِّ	لِيَفْعَلَنَّ

لِيَفْعَلَنَّ நிச்சயமாக அவன் செய்யட்டும்.

لِيَعْبُدُوا رَبَّ هذَا الْبَيْتِ நிச்சயமாக அவர்கள் இவ்வீட்டின் இறைவனை வணங்கட்டும்.

اَمْرُ الْغَائِبِ الْمَجْهُوْلِ உடன் ثقيلة வுக்கு உ.ம் لِيُفْعَلَنَّ நிச்சயமாக அவன் செய்யப்படட்டும்

امر الحاضر உடன் ثقيلة வுக்கு உ.ம் اِفْعَلَنَّ நிச்சயமாக நீ செய்

اِفْعَلْنَانِّ	اِفْعَلَانِّ	اِفْعَلِنَّ	اِفْعَلُنَّ	اِفْعَلَانِّ	اِفْعَلَنَّ

نهي غائب، نهي حاضر உடன் ثقيلة வுக்கு உ.ம்

لايَفْعَلْنَانِّ	لا تَفْعَلَانِّ	لا تَفْعَلَنَّ	لا يَفْعَلُنَّ	لا يفعَلَانِّ	لايَفْعَلَنَّ

لاَيَفْعَلَنَّ நிச்சயமாக அவன் செய்ய வேண்டாம்

لاتفعْلنانِّ	لا تفعْلاَنِّ	لا تَفْعَلِنَّ	لاتفعْلُنَّ	لا تفعْلاَنِّ	لا تفعلَنَّ

لا تَفْعَلَنَّ நிச்சயமாக நீ செய்ய வேண்டாம்

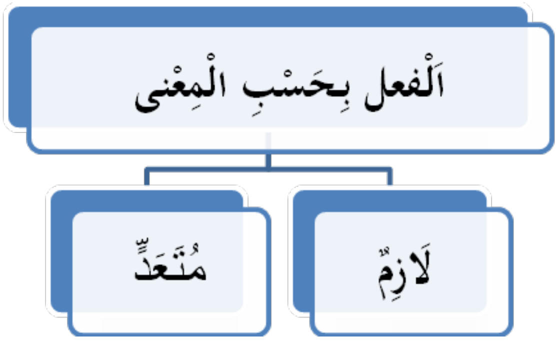
مضارع உடன் خَفِيْفَةٌ வுக்கு உ. ம்

لَنفعْلَنْ	لَافْعلَنْ	لَتفعَلِنْ	لَتفعْلُنْ	لَتفعلَنْ	لَتفعْلَنْ	لَيفعلُنْ	لَيفعلَنْ

குறிப்பு: இதற்கும் ثقيلة உடைய அர்த்தம்தான், இதுவும் ثقيلة வரக்கூடிய فعل களில் வரும் எனவே அதை صرف செய்வதுபோல இதையும் صرف செய்து கொள்ளவேண்டும், இந்த تثنية- جمع المؤنث-خفيفة ஆகிய இரண்டிலும் இரு சுகூனுள்ள எழுத்துக்கள் சேர்வதால் வராது.

இதுவரை فعل களின் பங்குகளான ماض ,مضارع ,امر,نهي ஆகிய நான்கும் முடிவுற்று விட்டது. இனி فعل களுடைய உட்பிரிவுளைப் பார்ப்போம்.

(10) الدرس العاشر اَلْفعل بِحَسْبِ

فعلஅர்த்தம், வார்த்தையைக் கவனித்து இரண்டு, இரண்டு பங்குகள் உள்ளன. அர்த் தத்தைக் கவனித்துள்ள இரு பங்குகள்

(1) لاَزِمٌ (குன்றிய வினை) செய்பவனின் செயல் அவனை விட்டும் கடக்காதது,

உ.ம் جلَسَ خالدٌ - காலித் அமர்ந்தான், نَزَلَ القرآنُ - குர்ஆன் இறங்கியது, ذَهَبَ زَيْدٌ- ஸைத் சென்றான், قَامَ مُحُمَّدٌ - முஹம்மத் நின்றான், ضَحَكَتْ فَاطِمَةُ -பாத் திமா சிரித்தாள், نَامَتْ آمِنَةُ -ஆமினா தூங்கினாள்.

(2) مُتَعَدٍّ (குன்றாவினை) செய்பவனின் செயல் அவனை விட்டும் கடந்து விடக்கூடியது.

உ.ம்: أَكَل حَسَنٌ تُفَّاحًا -ஹஸன் ஆப்பிள் சாப் பிட்டான், شَرِبَ حُسَيْنٌ عَصِيْرَ الْبُرْتُقَالِ - ஹுஸைன் ஆரஞ்சு ஜூஸ் குடித்தான், قَرَأَتْ فَأطِمَةُ دَرْسًا -பாத்திமா பாடம் படித்தாள், حَفِظَتْ عَائِشَة قُرْآنًا -ஆயிஷா குர்ஆன் மனனம் செய்தாள்.

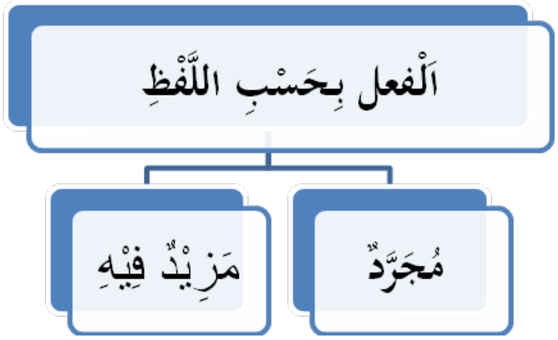
முதல் 6 உதாரணங்கள் لازِمٌ ஆகும். இந்த ஆறு உதாரணங்களில் செய்பவனின் செயல் அவனை விட்டும் கடக்கவில்லை. இரண்டாவது 6 مُتَعَدٍّ ஆகும். இவ்வாறிலும் செய்பவனின் செயல் அவனை விட்டும் கடந்து செய்படு பொரு ளின் அளவில் சென்றுவிட்டது

குறிப்பு: 1. لازم ன் ஆரம்பத்தில் ا ஐச் சேர்த்தால் அல்லது அதன் ع கலிமாவை இரட்டிப் பாக்கினால் அல்லது இறுதியில் ب வைச் சேர்த்தால் அது متعد ஆகிவிடும்.

أَشْرَبَ خَالِدٌ بَكْرًا - காலித் பக்ரை குடிக்கவைத்தான், نَزَّلَ اللهُ القرآنَ -அல்லாஹ் குர் ஆனை இறக்கினான், ذَهَبَ حَامِدٌ بِزَيْدٍ - ஹாமித் ஸைதை செல்ல வைத்தான்.

لازم , متعد என்றால் என்ன? لازم ஐ مُتَعَدٍّ ஆக்க என்ன செய்யவேண்டும்? உதாரணத்துடன் எழுது!

(11) الدرس الحادي عشر

فعل வார்த்தையைக் கவனித்து ثُلاَثِيُّ الْمُجَرَّدُ (மூன்று எழுத்துக்கள் மட்டும் உள் ளது), رُبَاعِيَّ الْمُجَرَّدٌ (நான்கு எழுத்துக்கள் மட்டும் உள்ளது) என்று இரண்டு பங்குகளா கும்,

அவ்விரண்டில் ثُلاَثِيُّ الْمَزِيْدِ فِيْهِ (மூன்றெழுக்களைவிட அதிகமாக்கப்பட் டவை) رُبَاعِيَّ الْمَزِيْدُ فِيْهِ(நான்கு எழுத்துக்களைவிட அதிகமாக்கப்பட்டவை) என இரண்டு பங்குகளா கின்றன ஆக நான்கு பங்குகளாகின்றன.

مجرد மேலே சென்றுவிட்ட فَعَلَ ஆகும். ثلاثي مزيد فيه ல் மூன்று பங்குகள் உள்ளன. அவை வருமாறு:

1) ஒரு எழுத்து அதிகமாக்கப்பட்டது. இதற்கு மூன்று அமைப்புகள் உள்ளன. அவை:-

أَفْعَلَ	نَحْوُ	இறங்கினான் أَنْزَلَ
فَعَّلَ	نَحْوُ	இறங்கினான் نَزَّلَ
فَاعَلَ	نَحْوُ	சண்டையிட்டான் قَاتَلَ

2) இரு எழுத்துக்கள் அதிகமாக்கப்பட்டது. இதற்கு 5 அமைப்புகள் உள்ளன.

تفعَّلَ	نَحْوُ	இறங்கினான் تَنَزَّلَ
تَفَاعَلَ	نَحْوُ	விளங்கினான் تَدَارَكَ
اِفْتَعَلَ	نَحْوُ	சேர்ந்தான் اِجْتَمَعَ
اِنْفَعَلَ	نَحْوُ	உடைந்தது اِنْكَسَرَ
اِفْعَلَّ	نَحْوُ	சிவந்தான் اِحْمَرَّ

கீழ்காண்கவற்றில் முதலாவதை ماض ஆகவும் 2 ஆவதை امر الحاضر வும் 3 ஆவதை نهي ஆகவும் செய்க!

أَكْرَمَ قَاتَلَ فَرَّقَ تَنَزَّلْ تَكَاثَرْ اِعْتَصِمْ لاَ تَفَرَّقْ لاَ تَجْتَمِعْ

---

3. மூன்று எழுத்துக்கள் அதிகமாக்கப்பட்டது. இதற்கு 7 அமைப்புகள் உள்ளன.

اِسْتَفْعَلَ	نحو	வெளியாகத் தேடினான் اِسْتَخْرَجَ
اِفْعَالَّ	نحو	அதிகம் சிவந்தான் إحمارّ
اِفْعَوْعَلَ	نحو	புல் பூண்டு முளைத்தது اِعْشَوْشَبَ
اِفْعَوَّلَ	نحو	குதிரை சவாரி செய்தான் اِجْلَوَّذَ
اِفْعَنْلَلَ	نحو	தொந்தி நடந்தான் اِقْعَنْسَسَ
اِفْعَنْلى	نحو	நிமிர்ந்து படுத்தான் اِسْلَنْقَى
اِفْعَلَلَّ	نحو	உரோமக்கால் முடி சிலிர்த்தது اِقْشَعَرَّ

குறிப்பு: 1. மேற் சென்ற 3 பங்குகளில் 3 ஆவது பங்கின் முதல் அமைப்பு நீங்கலாக உள்ள ஏனைய 6 அமைப்புகளும் பழக்கத்தில் குறைவாகவே வரும். இவ்வாறு குறைவாக வருவ

தற்கு شَاذٌّ என்றும் அதிகமாக பழக்கத்திலுள்ளவற்றுக்கு مُطَّرِدٌ என்றும் கூறப்படும். 3 ஆவது பங்கின் முதல் அமைப்பும் 1 ஆவது 2 ஆவது பங்கின் எல்லா அமைப்புகளும் مُطَّرِدٌ ஆகும்.

2. இந்த மூன்று பங்குகளிலுள்ள 15 அமைப்புகளையும் ثلاثي ன் ماض معروف லுள்ள 14 அமைப்பு களைப் போன்று صرف செய்து கொள்ள வேண்டும். உ.ம்

اَفْعَلَ اَفْعَلاَ اَفْعَلُوا ... افْعَلْتُ اَفْعَلْنَا

تَفَعَّلَ تَفَعَّلاَ تَفَعَّلُوا ... تَفَعَّلْتُ تَفَعَّلْنَا

اِسْتَفْعَلَ اِسْتَفْعَلاَ اِسْتَفْعَلُوا ... اِسْتَفْعَلَتْ اِسْتَفْعَلَتَا اِسْتَفْعَلْنَ

3. இவற்றை مجهول ஆக்கக مجرد ثلاثي ஐப் போன்றே முதலெழுத்திற்கு ضم ம் கடைசிக்கு முந்திய எழுத்திற்கு كسر ம் செய்ய வேண்டும். அத்துடன் ஒரு சிறிய வித்தியாசம் அதாவது இவற்றில் முதலெழுத்திற்கு ضم செய்வது போல حركة உள்ள எழுத்துக்களின் முதல் எழுத்துக்கும் ضمசெய்ய வேண்டும். متعد யில் மட்டும்தான் مجهول வரும். لازم ல் مجهول வராது. உ.ம்

اُفْعِلَ اُفْعِلاَ اُفْعِلُوا ... اُفْعِلْتُ اُفْعِلْنَا

تُفُعِّلَ تُفُعِّلاَ تُفُعِّلُوا ... تُفُعِّلْتُ تُفُعِّلْن

اُسْتُفْعِلَ اُسْفْعِلاَ اُسْتُفْعِلُوا .... اُسْتُفْعِلْتُ اُسْتُفْعِلْنَا

4. மேற்சென்றுள்ள அனைத்து فعل களையும் مضارع, امر, نهي ஆக்குவதில் மேற்கூறிய சட்டமே, ஆயினும் நான்கெழுத்துள்ள ماض ன் مضارع யிலும் اَفْعَلَ உடைய امر الحاضر லும் சிறிய மாற்றமுள்ளது. அதாவது مضارع ல் مضارع அடையாள எழுத்துக்கு ضم ம் கடைசிக்கு முந்திய எழுத்துக்கு كسر ம் செய்ய வேண்டும். اَفْعَلَ உடைய امر الحاضر ல் அதன் ஆரம்பத்தில் فتح உள்ள ا வைக்க வேண்டும், ஏனெனில் يُفْعِلُ ன் அஸல் يُأَفْعِلُ ஆகும். مضارعயின் அடையாள எழுத்தைப் போக்கிய பின்னர் அடுத்த எழுத்துக்கு فتح இருப்பதால் அதை அப் படியே வைத்து கடைசிக்கு செய்திட வேண்டும். உ .ம்

نحو	اَمْرُ الحَضِرِ	مضارع	ماضٍ
اَكْرَمَ يُكْرِمُ اَكْرِمْ	اَفْعِلْ	يُفْعِل	اَفْعَلَ

عَلَّمَ يُعَلِّمُ عَلِّمْ	فَعِّلْ	يُفَعِّلُ	فَعَّلَ
خَادَعَ يُخَادِعُ خَادِعْ	فَاعِلْ	يُفَاعِلُ	فَاعَلَ
وَسْوَسَ يُوَسْوِسُ وَسْوِسْ	فَعْلِلْ	يُفَعْلِلُ	فَعْلَلَ

اَكْرَمَ-கண்ணியப்படுத்தினான், عَلَّمَ-கற்றுக் கொடுத்தான், خَادَعَ-சதிசெய்தான், وَسْوَسَ-ஊசலாட்டம் செய்தான்.

4. இம்மூன்று அமைப்புகளில் أفعل என்ற அமைப்பிலுள்ள همزة வைத் தவிர மற்றய அமைப்பு களின் ஆரம்பத்திலுள்ள همزة களுக்கு هَمْزَةُ الْوَصْلِ என்றும் أفعل வின் همزة வுக்கு هَمْزَةُ الْقَطْعِ என்றும் கூறப்படும். هَمْزَةُ الْوَصْلِ வார்த்தையின் ஆரம்பத்தில், உச்சரிக்கப்பட்டு இடை யில் வரும்போது உச்சரிக்கப்படமாட்டாது. هَمْزَةُ الْقَطْعِ எல்லா நிலையிலும் உச்சரிக்கப்ப டும். உ.ம்

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي-இறைவா! என்னை மன்னிப்பாயாக!, وَاسْتَغْفَرَرَبَّهُ-அவர் தமது இறைவ னிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்

اَللّٰهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ - இறைவா! நரக நெருப்பை விட்டும் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக!

குறிப்பு: افتعل، تفاعل، تفعل ஆகிய மூன்றிலும் சில மாற்றங்களுடன் வேறு அமைப்பு கள் பிறக்கின்றன. அவை.

تفاعل، تفعل ஆகிய இரண்டின் ف கலிமாவில ت ، ث، د، ذ، ز، س، ش ،ص ،ض، ط، ظ ஆகிய 11 எழுத்துக்களில் ஒரு எழுத்து இருந்தால் ت வின் حركة ஐப் போக்கி, அதை ف வைப் போல மாற்றி, அதை ف வில் இணைத்து, ஆரம்பத்தில் كسر உள்ள ا சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு செய்யும்போது تفاعل، تفعل என்ற இவ்விரண்டும் اِفَّعَّلَ ، اِفَّاعَلَ என்று மாறிவிடும். உ.ம் 1. تَزَمَّل என்பதில் ف கலிமா ز வாக இருப்பதால் ت வின் حركة ஐப் போக்கி ت வை ف கலிமாவான ز வைப் போல மாற்றி ز வை ز வில் இணைத்து, ஆரம்பத்தில் كسر உள்ள ا ஐ சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது تَزَمَّل என்பது ازَّمَّل என்று ஆகிவிட்டது. இதைச் صرف செய்யும் முறை:

اِزَّمَّلَ يَزَّمَّلُ اِزَّمُّلاً مُزَّمِّلٌ الأمر اِزَّمَّلْ لِيَزَّمَّلْ والنهي لا تزَّمَّلْ لا يزَّمَّلْ

اِزَّمَّلَ போர்வை போர்த்தினான்

2. تثاقَل என்பதில் ف கலிமாவில் ث இருப்பதால் அதன் حركة ஐப் போக்கி ت வை ف கலிமாவான ث வைப் போல மாற்றி ث வை ث வில் இணைத்து, ஆரம்பத்தில் كسر உள்ள ا சேர்க்கும்போது تثاقَل என்பது اِثَّاقَلَ என்று ஆகி விடும். இதை صرف செய்யும் முறை:

اِثَّاقَلَ يَثَّاقَلُ اِثَّاقُلاً مُثَّاقِلٌ الأمر اِثَّاقَل لِيَثَّاقَلْ والنهي لا تَثَّاقَلْ لا يَثَّاقَلْ

اِثَّاقَلَ கனமானது

افتعل வின் ஐன் கலிமாவில் மேலே நாம் குறிப்பிட்டுள்ள 11 எழுத்துக்களில் ஒன்று இருந் தால் ت வின் حركة ஐ ف வுக்குத் திருப்பி, ت வை ع ஐப் போல மாற்றி ع ஐ ع ல் இணைப்பதும் ا ஐப் போக்குவதும் கூடும். இப்படிச் செய்யும் போது افتعل என்பது فَعَّلَ என்று மாறி விடுகிறது. உ.ம் اِخْتَصَمَ என்பதன் ف கலிமா ص ஆக இருப்பதால் ت வின் حركة ஐ فவுக்குத் திருப்பி, ت வை ع ஐப் போல மாற்றி ع ஐ ع ல் இணைத்து ا ஐப் போக்கி விட்டால் خصَّمَ (வழக் காடினான்) என்று ஆகிவிடும்.

افتعل வின் ف கலிமாவில் ظ, ط, ض, ص ஆகிய நான்கு எழுத்துக்களில் ஒன்று இருந் தால் تவை ط ஆக மாற்ற வேண்டும். உ.ம் (இணக்கமானான்) اِصْطَلَحَ வின் அஸல் اِصْتَلَحَ என்றிருக்கும் ف கலிமாவில் ص இருப்பதால் அதை ط ஆக மாற்றி, اِصْطَلَحَ என்று கூற வேண்டும். இவ்வாறே اِطَّرَدَ (விரட்டினான்)வின் அஸல் اِطْتَرَدَ வாகும் ف கலிமாவில் ط இருப்பதால் ت வை ط ஆக மாற்றி ط வை ط ல் இணைத்து விடவேண்டும். اِظَّلَمَ என்பதன் அஸல் اِظْتَلَمَ வாகும் ف கலிமாவில; ظ இருப்பதால் ت வை ط ஆக மாற்றி ط வும் ظ ம் உச்சரிப்பில் சிறிது ஒப்பு இருப்பதால் ط வை ظ ஆக மாற்றி ظ ஐ ظ ல் இணைத்து اظَّلَمَ (அநியாயம் செய்தான்) என்று கூறலாம்.

رباعي مجرد, رباعي مزيد فيه ஆகிய இரண்டில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரே ஒரு அமைப்பு மட்டுமே உள்ளது. அது فَعْلَلَ, تَفَعْلَلَ ஆகும். உ.ம் دَحْرَجَ- உருட்டினான், تَدَحْرَجَ - உருண்டான். இதற்குரிய வார்த்தைகள் எண்ணிவிடுமள விற்கே உள்ளன. உதாரணத் திற்கு بعثر - புரட்டினான், تَبَعْثَرَ புரண்டான்,

عَرْقَبَ-தந்திரம் செய்வித்தான், تَعَرْقَبَ - தந்திரம் செய்தான், دَمْدَمَ- கோபமூட்டினான், **تدمدم** - கோபம் கொண்டான், سلسل- சங்கிலியால் பிணைத்தான், تسلسل சங்கிலித் தொடரா னது,

بسمل – تبسمل- பிஸ்மில்லாஹ் சொன்னான்,

تحوقل حوقل -லாஹவ்ல வலா குவ் வத்த இல்லாபில்லாஹ் என்று கூறினான்,

زلزل நடுங்க வைத்தான், تزلزل நடுங்கினான்,

زَخْزَخَ தூரமாக்கினான், تَزَخْزَخَ தூரமானான் என்பன போல.

---

1. الثلاثي المزيد فيه என்றால் என்ன? அதன் பங்குகளை முழுமையாக எழுது!

2. همزة القطع, همزة الوصل என்று எவற்றுக்கு கூறப்படும்? அவ்விரண்டிற்கிடையிலுள்ள வித்தியாசமென்ன? உதாரணங்களுடன் விளக்கு!
3. சிறு மாற்றங்களுடன் உருவாகி இருக்கின்றன அமைப்புகளில் இரு அமைப்பு களை உதாரணங்களுடன் விவரித்து எழுதுக!

பயிற்சி: اِسْلَنْقى வை ماض ஆகவும், اِعْشَوْشَبَ வை مضارع ஆகவும், اِجْلَوَّذَ வை امر الحاضر ஆகவும், اِسْتَكْرَمَ வை اسم الفاعل,اسم المفعول ஆகவும் صرف செய்க!

இதுவரை فعل களின் பங்குகளான ماض, مضارع, امر, نهي ஆகிய நான்கையும் அவை சம்பந்தப்பட்டவற்றையும் தெரிந்து கொண்டோம். இனி فعل களுடன் சம்பந்தப்பட்ட சில اسم கள் உள்ளன. அவை:

(12) الدرس الثانى عاشر

1. مَصْدَر (தொழில் பெயர்) ثلاثي مجرد ல் இதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்பு கிடை யாது. இதற்கு سَمَاعِيٌّ (செவிவழிச் செய்தி) என்று சொல்லப்படும். அதாவது அரபுகள் பயன்படுத்திய முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ثلاثي مجرد அல்லாதவற்றில் مصدر கென்று குறிப்பிட்ட அமைப்புகள் உள்ளன. அவற்றிற்கு قِيَاسِيٌّ (ஒப்பு நோக்கல்) என்று சொல்லப்படும்.

ثلاثي مجرد، ثلاثي مزيد குரிய அமைப்புகளை கீழ்காணும் அட்டவணை மூலம் தெளி வாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அவற்றை கீழ்காணும் அட்டவணையில் காணலாம்.

اَوْزَانُ الْاَفْعَالِ وَالْمَصْدَرِ مَعَ الْاَمْثِلَةِ

ماض	مضارع	مصدر	مثال		
فعل	يفعَل	فعْلا	فتح	يفتَّح	فتْحا
فعِل	يفعَل	فِعْلاً	علِم	يعلَم	عِلْمًا
فعُل	يفعُل	فَعَالَةً	كرُم	يكرُم	كرامة
اَفْعَلَ	يُفْعِل	افعالا	اَكْرَمَ	يُكْرِمُ	اكراما
فَعَّلَ	يُفَعِّل	تفعيلا	عَلَّمَ	يُعَلِّمُ	تَعْلِيْمًا
فَاعَلَ	يُفَاعِلُ	مُفَاعَلَةً،فِعَألا	خَادَعَ	يُخَادِعُ	مُخَادَعَةً، خِدَاعًا
فَعْلَلَ	يُفَعْلِلُ	فَعْلَلَةً، فِعْلاَلاً	زَلْزَلَ	يُزَلْزِلُ	زَلْزَلَةً، زِلْزَالًا
تَفَعَّلَ	يَتَفَعَّلَ	تَفَعُّلاً	تَكَبَّرَ	يَتَكَبَّرُ	تَكَبُّرًا
تَفَاعَلَ	يَتَفَاعَلَ	تَفَاعُلاً	تَعَامَلَ	يَتَعَامَلُ	تَعَامُلًا
تَفَعْلَلَ	يَتَفَعْلَلُ	تَفَعْلُلاً	تَزَلْزَلَ	يَتَزَلْزَلُ	تَزَلْزُلًا
اِفْتَعَلَ	يَفْتَعِلُ	اِفْتِعَالاً	اِحْتَرَمَ	يَحْتَرِمُ	اِحْتِرَامًا
اِنْفَعَلَ	يَنْفَعِلُ	اِنْفِعَالاً	اِنْقَطَعَ	يَنْقَطِعُ	اِنْقِطَاعًا
اِفْعَلَّ	يَفْعَلُّ	اِفْعِلاَلاً	اِحْمَرَّ	يَحْمَرُّ	اِحْمِرَارًا
اِسْتَفْعَلَ	يَسْتَفْعِلُ	اِسْتِفْعَالاً	اِسْتَكْمَلَ	يَسْتَكْمِلُ	اِسْتِكْمَالًا
اِفْعَالَّ	يَفْعَالُّ	اِفْعِيْلاَلاُ	احمارّ	يحمارّ	احميرارا
اِفْعَوَّلَ	يَفْعَوِّلُ	اِفْعِوَّالاً	اِجْلَوَّذَ	يَجْلَوِّذُ	اِجْلِوَّاذًا
اِفَعَنْلَلَ	يَفْعَنْلِلُ	اِفْعِنْلاَلاً	اِقْعَنْسَسَ	يَقْعَنْسِسُ	اِقْعِنْسَاسًا
اِفْعَنْلى	يَفْعَنْلِي	اِفْعِنْلاَءً	اِسْلَنْقى	يَسْلَنْقِي	اِسْلِنْقَاءً
اِفْعَلَلَّ	يَفْعَلَلُّ	اِفْعِلَّالٌ	اِقْشَعَرّ	يَقْشَعَرَّ	اِقْشِعْرَارًا

குறிப்பு: அட்டவணையில் மூன்றெழுத்துக்கள் மட்டுமுள்ளவற்றில் ماض க்கு وزن என்றும் مضارع க்கு باب என்றும் மூன்றெழுத்தல்லாதவற்றில் ماض க்கு وزن என்றும் مصدر க்கு

بابஎன்றும் சொல்லப்படும். மேலே மூன்றெழுத்துக்களில் நாம் கூறியிருப்பதுபோலவே அவை அல்லாதவற்றிலும் கூறிக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது أَفْعَلَ , أَنْزَل–اِنْزَالٌ க்கு باب , تَفَعُّلُ – وَزَن ,تَفَعَّلَ க்கு تَعَلَّمَ–تَعَلُّمٌ என்றும், إِفْعَأل–وَزَن , باب என்றும் இது போன்று எல்லாவற்றுக்கும் கூறிக் கொள்ள வேண்டும்.

2. اسم الفاعل والمفعول ஆகும்.

ثلاثي مجرد ல் اسم الفاعل க்குரிய அமைப்பு فَاعِلٌ என்றும் اسم المفعول க்குரிய அமைப்பு مفعول என்றும் வரும். உ.ம்.

فَاعِلٌ	فَاعِلاَنِ	فَاعِلُونَ	نحو	عا لم	عالمان	عالمون
فَاعِلَةٌ	فَاعِلتَانِ	فَاعِلاَتٌ وفَوَاعِلُ	___	عالمة	عالمتان	عالمات وعوا لم

مَفْعُولٌ	مَفْعُوْلاَنِ	مَفْعُوْلُونَ	نحو	معلوم	معلومان	معلومون
مَفْعُوْلَةٌ	مَفْعُولَتَانِ	مَفْعُوْلاَتٌ	___	معلومة	معلومتان	معلومات

فاعل செய்தவன், செய்பவன், செய்கிறவன்

مَفْعُولٌ செய்யப்பட்டவன், செய்யப்படுகிறவன், செய்யப்படுவன்

اَنَا جَالِسٌ عَلى الْكُرْسِيِّ اَمْسِ நான் நேற்று நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தேன், اَنَا جَالِسٌ عَلى الْكُرْسِيِّ الْآن இன்று அமர்ந்திருக்கிறேன், اَنَا جَالِسٌ عَلى الْكُرْسِيِّ غَدًا நாளை அமர்ந்திருப்பேன், هذا مَذْبُوْحٌ اَمْسِ இது நேற்று அறுக்கப்பட்டது, هذا مَذْبُوْحٌ الْآنَ இது இன்று அறுக்கப்படுகிறது, ذلكَ مَذْبُوْحٌ غَدًا அது நாளை அறுக்கப்பட உள்ளது.

குறிப்பு: ثلاثي مجرد ல் குறை, நிறம் ஆகியவற்றைக் காட்டக்கூடியவற்றில் اسم الفاعل – اَفْعَلُஎன்ற அமைப்பில் வரும். உ.ம்

عَرَجَ	يَعْرُجُ	عَرَجًا	اَعْرَجُ
باض	يَبِيْضُ	بَيَاضًا	اَبْيَضُ
سَادَ	يَسُوْدُ	سَوَادًا	اَسْوَدُ

اَعْرَجُ	اَعْرَجَانِ	عُرْجٌ	عَرْجَاءُ	عَرَجَائَانِ	عُرْجٌ

اَبْيَضُ	اَبْيَضَانِ	بِيْضٌ	بَيْضَاءُ	بَيْضَائَانِ	بِيْضٌ
اَسْوَدُ	اَسْوَدَانِ	سُوْدٌ	سَوْدَاءُ	سَوْدَاءَانِ	سُوْدٌ

اَعْرَجُ = நொண்டி اَبْيَضُ = வெள்ளையன் اَسْوَدُ = கருப்பன்

குறிப்பு: சில சமயம் اسم الفاعل - فَعِيْلٌ என்ற அமைப்பிலும் வரும். அப்படி வரும்போது اسم الفاعل லின் அர்த்தம்தான். சிலசமயம் اسم المفعول ன் பொருளுக்கும் பயன்படுத் தப்படும். قَتِيْلٌ என்பதற்கு مَقْتُوْل ன் பொருளான கொல்லப்பட்டவன் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும்.

ثلاثي مزيد فيه ல் اسم الفاعل க்குரிய அமைப்பு مضارع ன் அடையாள எழுத்தின் இடத்தில் ضم செய்யப்பட்ட م ஐச் சேர்த்து கடைசிக்கு முந்திய எழுத்துக்கு كسر செய்ய வேண்டும்.

اسم المفعول க்கு مضارع ன் அடையாள எழுத்தின் இடத்தில் ضم செய்யப்பட்ட م ஐ சேர்த்து கடைசிக்கு முந்திய எழுத்திற்கு فتح செய்ய வேண்டும். اسم الفاعل க்கு உ.ம்

مضارع	اسم الفاعل	مثال	مثال
يُفْعِلُ	مُفْعِلٌ	يُكرم	مُكرِمٌ
يُفْعِّلُ	مُفَعِّلٌ	يُكرِّم	مُكرِّمٌ
يُفَاعِلُ	مُفاعِلٌ	يُقاتِل	مُقاتِلٌ

مضارع	اسم الفاعل	مثال	مثال
يَتَفَعَّلُ	مُتَفَعِّلٌ	يتعلّم	مُتَعَلِّمٌ
يَسْتَفْعِلُ	مُسْتَفْعِلٌ	يَسْتَهْزِءُ	مُسْتَهْزِءٌ

مُكْرِمٌ	مُكْرِمَانِ	مُكْرِمُوْنَ	مُكْرِمَةٌ	مُكْرِمَتَانِ	مُكْرِمَاتٌ

مُسْتَهْزِأٌ	مُسْتَهْزِآنِ	مُسْتَهْزِؤُوْنَ	مُسْتَهْزِأَةٌ	مُسْتَهْزِاَتَانِ	مُسْتَهْزِآتٌ

اسم المفعول க்கு உ. ம்

يُفْعَلُ — مُفْعَلٌ	نحو	يُكرَم– مُكْرَمٌ
يُفَعَّلُ — مُفَعَّلٌ	نحو	يُكرَّم– مُكَرَّمٌ
يُفَاعَلُ–مُفاعَلٌ	نحو	يُقاتَل- مُقَاتَلٌ

يُتَفَعَّلُ–مُتَفَعَّلٌ	نحو	يُتَعَلَّمُ- مُتَعَلَّمٌ
يُسْتَفْعَلُ مُسْتَفْعَلٌ	نحو	يُسْتَهْزَءُ- مُسْتَهْزَءٌ

مُكْرَمٌ	مُكْرَمَانِ	مُكْرَمُوْنَ	مُكْرَمَةٌ	مُكْرَمَتَانِ	مُكْرَمَاتٌ

مُسْتَهْزَآتٌ	مُسْتَهْزَاَتَانِ	مُسْتَهْزَأَةٌ	مُسْتَهْزَؤُوْنَ	مُسْتَهْزَآنِ	مُسْتَهْزَأٌ

ثلاثي مجرد, ثلاثي مزيد فيه ஆகிய இரண்டின் اسم الفاعل والمفعول ன் அமைப்புகள் எவ்வாறு வரும்? உதாரணங்களுடன் எழுதுக!

இதுவரை மேலே சென்றுள்ளவற்றின் அமைப்புகளை கீழ்வரும் அட்டவணையின் மூலம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

اسم المفعول	مضارع مجهول	ماض مجهول	اسم الفاعل	مصدر	مضارع معروف	ماض معروف
مَفْعُوْلٌ	يُفْعَلُ	فُعِلَ	فَاعِلٌ	فَعْلاً	يَفْعَلُ	فَعَلَ
مُفْعَلٌ	يُفْعَلُ	اُفْعِلَ	مُفْعِلٌ	اِفْعَالاً	يُفْعِلُ	اَفْعَلَ
مُفَعَّلٌ	يُفَعَّلُ	فُعِّلَ	مُفَعِّلٌ	تفعِيْلاً	يُفَعِّلُ	فَعَّلَ
مُفَاعَلٌ	يُفَاعَلُ	فُوْعِلَ	مُفَاعِلٌ	مُفَاعَلَةً	يُفَاعِلُ	فَاعَلَ
مُفَعْلَلٌ	يُفَعْلَلُ	فُعْلِلَ	مُفَعْلِلٌ	فَعْلَلَةً	يُفَعْلِلُ	فَعْلَلَ
مُتَفَعَّلٌ	يُتَفَعَّلُ	تُفُعِّلَ	مُتَفَعِّلٌ	تفَعُّلاً	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلَ
مُتَفَاعَلٌ	يُتَفَاعَلُ	تُفُوْعِلَ	مُتَفَاعِلٌ	تَفَاعُلاً	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعَلَ
		------	مُتَفَعْلِلٌ	تَفَعْلُلاً	يَتَفَعْلَلُ	تَفَعْلَلَ
مُفْتَعَلٌ	يُفْتَعَلُ	اُفْتُعِلَ	مُفْتَعِلٌ	اِفْتِعَالاً	يَفْتَعِلَ	اِفْتَعَلَ
		------	مُنْفَعِلٌ	اِنْفِعَالاً	يَنْفَعِلُ	اِنْفَعَلَ
		-----	مُفْعِلٌّ	اِفْعِلاَلاً	يَفْعَلُّ	اِفْعَلَّ
مُسْتَفْعَلٌ	يُسْتَفْعَلُ	اُسْتُفْعِلَ	مُسْتَفْعِلٌ	اِسْتِفْعَالاً	يَسْتَفْعِلَ	اِسْتَفْعَلَ
		------	مُفْعَالٌّ	اِفْعِيْلاَلاً	يَفْعَالُّ	اِفْعَالَّ
		------	مُفْعَوْعِلٌ	اِفْعِيْعَالاً	يَفْعَوْعِلُ	اِفْعَوْعَلَ
			مُفْعَنْلِلٌ	اِفْعِنْلاَلاً	يَفْعَنْلِلُ	اِفْعَنْلَلَ
			مُفْعَوِّلٌ	اِفْعِوَّالاً	يَفْعَوِّلُ	اِفْعَوَّلَ
------			مُفْعَنْلٍ	اِفْعِنْلاَءً	يفْعَنْلِي	اِفْعَنْلى
------			مُفْعَعِلٌّ	اِفْعِلَّالٌ	يَفْعَلَلُّ	اِفْعَلَلَّ

ظَرْفٌ (கால, இடப் பெயரின்) அமைப்பு مَفْعَلَةٌ ، مَفْعَلٌ مَفْعَلٌ என்று வரும். உ.ம் مَكْتَبٌ، مَكْتَبَةٌ மற்றும் مَدْرَسٌ، مَدْرَسَةٌ என்பதைப்போல. சிலசமயம் مَفْعِلٌ அமைப்பிலும் வரும். منزِلٌ என்பதைப் போல.

புத்தககக்கடை, நூலகம் , அலுவலகம் = مَكْتَبٌ، مَكْتَبَةٌ

வீடு, விடுதி, தங்குமிடம் = منزِلٌ பள்ளிக்கூடம், கல்லூரி = مَدْرَسٌ، مَدْرَسَةٌ

اسم الآلة (கருவிப் பெயர்) இது مِفْعَلٌ،مِفْعَلَةٌ،مِفْعَالٌ என்ற அமைப்புகளில் வரும்) உ.ம் مِفْتَاحٌ- திறக்கும் கருவி, திறவு கோல். مِكْنَسَةٌ விளக்குமார், பெருக்கி சுத்தம் செய்யும் எல்லாவற்றுக்கும் இந்த வார்த்தைதான்.

اِسْمُ التَّفْضِيْلِ (ஒப்பு உயர்வு பெயர் சொல்)இது ஆண்பாலுக்கு اَفْعَلُ (அதிகம் செய்பவன்) என்றும் பெண்பாலுக்கு فُعْلى (அதிகம் செய்பவள்) என்றும் வரும். இது நிறம், குறை என்ற பொருளைத் தராத ثلاثي مجرد ல் மட்டுமே எடுக்கப்ப டும். ثلاثي مجرد அல்லாததில் நிறம், குறை என்ற பொருளைத் தரக்கூடியதில் اسم التفضيل எடுப்பதற்கு அதிகம், கடுமை என்ற பொருள் தரக்கூடிய اَفْعَلُ வைக் கொண்டு வந்து பின்னர் அந்த فعل ன் مصدر ஐ نصب செய்து கூற வேண்டும். உ.ம் هُوَ اَشَدُّ اِسْتِخْرَاجًا -அதிகமாக வெளியில் செல்பவன், اَقْوى حُمْرَةً -இவன் நல்ல சிவப்பானவன், اَكْثَرُ صَمًّا - இவன் பெரும் செவிடன் என்பவை போல.

ماض யிலிருந்து اسم التفضيل வரை கீழ்காணும் அட்டவணையில் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

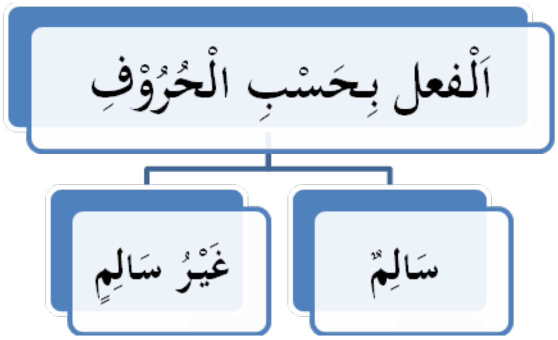
فعل	يفعل	فعلا	فاعل
فعل	يفعل	فعلا	مفعول
الأمر	اِفْعَلْ	لِيَفْعَلْ	لِيُفْعَلْ
والنهي	لا تَفْعَلْ	لا يَفْعَلْ	لا يُفْعَلْ
والظرف	مَفعَلٌ,مَفعِل,مَفْعَلَةٌ	والآلة مِفعَلٌ، مِفعَلَةٌ، مِفْعَالٌ	
اسم التفضيل	افعلُ	والمؤنث	فُعْلى
والتثنية	افعلان, فُعَلَيَانِ	----------	فُعْليان
والجمع	افْعَلُوْن,اَفَاعِلُ	----------	فُعَلُ, فُعَلَيَاتُ

1. ظرف ,اسم الآلة ,اسم التفضيل ஆகியவைகளின் அமைப்புகளை எழுது!

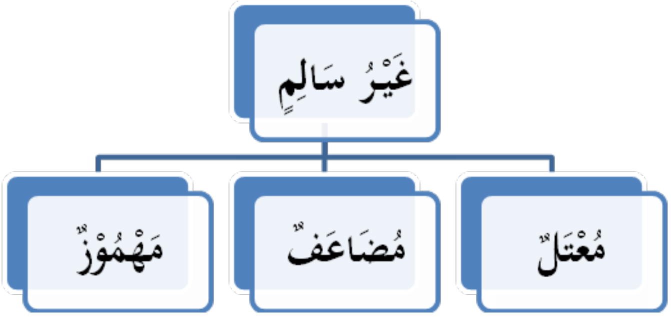
***பயிற்சி:** கீழ்காண்பவற்றை ماض யிலிருந்து اسم التفضيل வரை صرف செய்க!*

سَمِعَ- يَسْمَعُ, وصَفَ- يصِفُ, حَسُنَ- يَحْسُنُ

13. الدرس الثالث عشر افعال معتلة

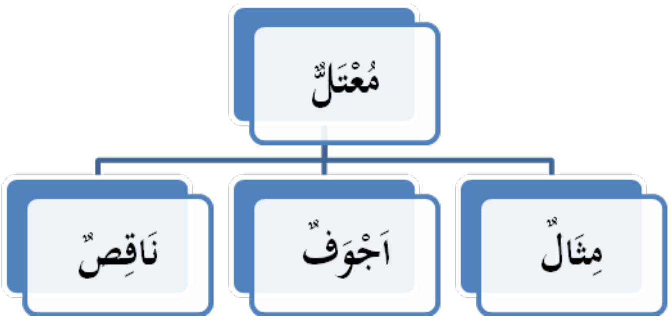

فعل அதன் எழுத்துக்களைக் கவனித்து غَيْرُ سَالـم, سَالـمٌ என இரு பங்குகளாகும். سَالِم என்பது ف, ع, ل கலிமாக்களில் عِلة (சீக்கு) எழுத்துக்கள், இரட்டிப்பு எழுத்து, أ ஆகியவை இல்லாத தாகும். இவைகளில் ஒன்று இருந்தால் அது غَيْرُ سَالِم ஆகும்.

فعل விலுள்ள ف, ع, ل கலிமாக்களில் عِلة எழுத்துக்களான و،ا،ي ஆகிய மூன்றெழுத்துக்களில் ஒன்றிருந்தால் அதற்கு مُعْتَلٌّ ஆன (சீக்கு) فعل என்று சொல்லப்படும்.

معتل - مثال ، اجوف ، ناقص என மூன்று பங்குகளாகும்.

مِثَالٌ 1

ف கலிமாவில் عِلة உடைய எழுத்துகளில் ஒரு எழுத்து இருந்தால் அதற்கு مِثَالٌ (ஒப்பானது) என்று சொல்லப்படும். இதன் ماض ஐ صرف செய்யும்போது அது صحيح ஆன فعل க்கு ஒப்பாவதால் இதற்கு مثال என்று சொல்லப்படுகிறது. உ.ம்

وَعَدْتَ	وَعَدْنَ	وَعَدَتَا	وَعَدَتْ	وَعَدُوْا	وَعَدَا	وَعَدَ
وَعَدْنَا	وَعَدْتُ	وَعَدْتُنَّ	وَعَدْتُمَا	وَعَدْتِ	وَعَدْتُمْ	وَعَدْتُمَا

يَسَرْتَ	يَسَرْنَ	يَسَرَتَا	يَسَرَتْ	يَسَرُوْا	يَسَرَا	يَسَرَ
يَسَرْنَا	يَسَرْتُ	يَسَرْتُنَّ	يَسَرْتُمَا	يَسَرْتِ	يَسَرْتُمْ	يَسَرْتُمَا

واوي ஆன லில் مضارع معروف، امر غائب , امرحاضر ஆகியவற்றை صرف செய்யும் போது ف கலிமா போக்கப்படும். مضارع க்கு உ.ம்

تَعِدُ	يَعِدْنَ	تَعِدَانِ	تَعِدُ	يَعِدُوْنَ	يَعِدَانِ	يَعِدُ
نَعِدُ	اَعِدُ	تَعِدْنَ	تَعِدَانِ	تَعِدِيْنَ	تَعِدُوْنَ	تَعِدَانِ

امر الغائب

لِيَعِدْنَ	لِتَعِدَا	لِتَعِدْ	لِيَعِدُوْا	لِيَعِدَا	لِيَعِدْ

امر الحاضر

عِدْنَ	عِدَا	عِدِي	عِدُوْا	عِدَا	عِدْ

مصدر ல் ف கலிமாவை போக்கியும் போக்காமலும் சொல்லலாம் போக்கும் போது கடைசியில் ஒரு وقف உடைய ه வை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உ.ம்

وعد يَعِدُ وَعْدًا عِدَةً

مضارع، مصدر நீங்கலாக اسم الفاعل، اسم المفعول، ظرف، آلة، اسم التفضيل ஆகியவற்றில் ف கலிமா போக்கப்படமாட்டாது. உ.ம்

وَعَدَ	يَعِدُ	وَعْدًا وعِدَةً	واعد	وُعِدَ	يُوْعَدُ	وَعْدًا	مَوْعُوْدٌ
الأمر عِدْ	لِيَعِدْ	لِيُوْعَدْ	والنهي لا تَعِدْ	لايَعِدْ	لا يُوْعَدْ	والظرف مَوْعِدٌ	والآلة مِيْعَادٌ

اسم التفضيل اَوْعَدُ	والمؤنث وُعْدى	وَتَثْنِيَتُهُمَا اَوْعَدَان, وُعْديَانِ	وجَمْعُهُمَا اَوْعَدُوْنَ, اَوَاعِدُ– وُعَدُ, وُعَدَيَاتُ

ي உள்ள فعل ல் எதுவும் போக்கப்படமாட்டாது . உ.ம்

يَمَنَ يَيْمَنُ يُمْنًا يامن .... اَيْمَنُ يُمْنى

و ثلاثي مزيد فيه ஐ صرف செய்யும்போது எதுவும் போக்கப்படமாட்டாது. ஆயினும் و உள்ள فعل ல் و க்கு سكون இருந்து அதற்கு முந்திய எழுத்துக்கு كسر இருந்தால் و ஐ ي ஆக மாற்றவேண்டும். உ.ம் اِوْعَاد என்பதில் اِيْعَاد என்பது போல ي உள்ள فعل ல் ي க்கு سكونஇருந்து அதற்கு முந்திய எழுத்திற்கு ضم இருந்தால் ي வை و ஆக மாற்ற வேண்டும். உ.ம் يُيْسِرُ என்பதில் يُوْسِرُ என்று கூறுவது போல.

و ، ي உள்ள فعلகளின் افتعل வில் و வையும் ي வையும் ت வாக மாற்றி ت வை ت வில் இணைக்க வேண்டும். உ.ம்

اِتَّصَلَ	يَتَّصِلُ	اِتِّصَالًا	مُتَّصِلٌ	اِتَّصِلْ	لِيَتَّصِلْ	لاتَتَّصِلْ	لا يَتَّصِلْ
اِتَّسَرَ	يَتَّسِرُ	اِتِّسَارًا	مُتَّسِرٌ	اِتَّسِرْ	لِيَتَّسِرْ	لا تَتَّسِرْ	لا يَتَّسِرْ

இன்னும் இவ்விரண்டில் இப்படியும் சொல்லலாம்.

ايتصل ياتصل ايتصالا موتصل اِيتصِلْ لِيَاتصِلْ لا تاتصل لاياتصل

ايتسر ياتسر ايتسارا موتسر اِيتسِرْ لياتسر لا تاتسر لاياتسر

و க்கும் ي வுக்கும் முந்திய எழுத்தக்கு فتح இருந்தால் இவ்விரண்டையும் ا ஆகவும் كسر இருந்தால் ي ஆகவும் ضم இருந்தால் و ஆகவும் மாற்ற வேண்டும்.

2 اجوف

اجوف என்பது ع கலிமாவில் عِلة ன் எழுத்துகளில் ஒன்று இருப்பதற்கு சொல்லப்படும். இதில் நடுவில் இடைவெளி இருப்பதால் اجوف என்று சொல்லப்டுகிறது. اجوف ன் ماض معروف ல் و ஐயும் ي வையும் ا ஆக மாற்றப்படும்.

قَوُلَ என்பதில் قال என்றும் بَيَعَ என்பதில باع என்றும் சொல்வது போல. உ.ம்

قُلْتُمَا	قُلْتَ	قُلْنَ	قَالَتَا	قَالَتْ	قَالُوْا	قَالَا	قَالَ
قُلْنَا	قُلْتُ	قُلْتُنَّ	قُلْتُمَا	قُلْتِ	قُلْتُمْ		

بِعْتُمَا	بِعْتَ	بِعْنَ	بَاعَتَا	بَاعَتْ	بَاعُوْا	بَاعَا	بَاعَ
بِعْنَا	بِعْتُ	بِعْتُنَّ	بِعْتُمَا	بِعْتِ	بِعْتُمْ		

خَفْتُمَا	خَفْتَ	خَفْنَ	خَافَتَا	خَافَتْ	خَافُوْا	خَافَا	خَافَ
خَفْنَا	خَفْتُ	خَفْتُنَّ	خَفْتُمَا	خَفْتِ	خَفْتُمْ		

மேற்சென்ற மூன்று உதாரணங்களிலும் جمع غائب مؤنث லிருந்து متكلم வரை ع கலிமா வின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்குத் திருப்பிய பின் இரு சுகூனுள்ள எழுத் துக்கள் சந்திப்பதால் ع கலிமா போக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை ماض مجهول ஆக்கும்போது و ،ي ،ا உள்ள எதுவாக இருந்தாலும் ف க்கு كسر செய்து كسر க்கு தோதுவாக ع கலிமாவை ي வாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். உ.ம்

قِلْتُمَا	قِلْتَ	قِلْنَ	قِيْلَتَا	قِيْلَتْ	قِيْلُوا	قِيْلَا	قِيْلَ
قِلْنَا	قِلْتُ	قِلْتُنَّ	قِلْتُمَا	قِلْتَ	قِلْتُمْ		

بِعْتُمَا	بِعْتَ	بِعْنَ	بِيْعَتَا	بِيْعَتْ	بِيْعُوا	بِيْعَا	بِيْعَ
بِعْنَا	بِعْتُ	بِعْتُنَّ	بِعْتُمَا	بِعْتِ	بِعْتُمْ		

خِفْتُمَا	خِفْتَ	خِفْنَ	خِيْفَتَا	خِيْفَتْ	خِيْفُوا	خِيْفَا	خِيْفَ
خِفْنَا	خِفْتُ	خِفْتُنَّ	خِفْتُمَا	خِفْتِ	خِفْتُمْ		

مضارع معروف ல் கீழ் காணுமாறு صرف செய்யப்படும்.

تَقُوْلُ	يَقُلْنَ	تَقُوْلَانِ	تَقُوْلُ	يَقُوْلُوْنَ	يَقُوْلَانِ	يَقُوْلُ
نَقُوْلُ	اَقُوْلُ	تَقُلْنَ	تَقُوْلَانِ	تَقُوْلِيْنَ	تَقُوْلُوْنَ	تَقُوْلَانِ

تَبِيْعُ	يَبِعْنَ	تَبِيْعَانِ	تَبِيْعُ	يَبِيْعُوْنَ	يَبِيْعَانِ	يَبِيْعُ
نَبِيْعُ	اَبِيْعُ	تَبِعْنَ	تَبِيْعَانِ	تَبِيْعِيْنَ	تَبِيْعُوْنَ	تَبِيْعَانِ

تَخَافُ	يَخَفْنَ	تَخَافَانِ	تَخَافُ	يَخَافُوْنَ	يَخَافَانِ	يَخَافُ
نَخَافُ	اَخَافُ	تَخَفْنَ	تَخَافَانِ	تَخَافِيْنَ	تَخَافُوْنَ	تَخَافَانِ

இவற்றில் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்ப வேண்டும். உதாரணமாக يقول என்பதன் அஸல் يَقْوُلُ என்றும் يبيع என்பதன் அஸல் يَبْيِعُ என்றும் يَخَافُ என்பதன் அஸல் يَخْوَفُ என்றும் இருக்கும் இவ்வனைத்திலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டுள்ளது.

و، ي ன் مضارع مجهول உள்ளவற்றில் கீழ்காணுமாறு صرف செய்யப்படும்.

تُقَالُ	يُقَلْنَ	تُقَالَانِ	تُقَالُ	يُقَالُوْنَ	يُقَالَانِ	يُقَالُ
نُقَالُ	أُقَالُ	تُقَلْنَ	تُقَالَانِ	تُقَالِيْنَ	تُقَالُوْنَ	تُقَالَانِ

تُبَاعُ	يُبَعْنَ	تُبَاعَانِ	تُبَاعُ	يُبَاعُوْنَ	يُبَاعَانِ	يُبَاعُ
نُبَاعُ	أُبَاعُ	تُبَعْنَ	تُبَاعَانِ	تُبَاعِيْنَ	تُبَاعُوْنَ	تُبَاعَانِ

تُخَافُ	يُخَفْنَ	تُخَافَانِ	تُخَافُ	يُخَافُوْنَ	يُخَافَانِ	يُخَافُ
نُخَافُ	أُخَافُ	تُخَفْنَ	تُخَافَانِ	تُخَافِيْنَ	تُخَافُوْنَ	تُخَافَانِ

இவற்றில் இரு مؤنث جمع களைத் தவிர மற்றய எல்லா அமைப்புகளிலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டு, فتح க்கு தோதுவான எழுத்தான ا ஐக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக يُقَالُ என்பதன் அஸல் يُقْوَلُ என்றும் يُبَاعُ என்பதன் அஸல் يُبْيَعُ என்றும் يُخَافُ என்பதன் அஸல் يُخْوَفُ என்றும் இருக்கும். இவ்வனைத்திலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டு فتح க்கு தோதுவான எழுத்தான ا

ஐக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இரு جمع مؤنث களில் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமா விற்கு திருப்பிய பின்னர் இரு سكون உள்ள எழுத்துக்கள் சந்திப்பதால் ع கலிமா போக்கப் பட்டுள்ளது. உதாரணமாக يُقَلْنَ என்பதன் அஸல் يُقْوَلْنَ என்றும் يُبَعْنَ என்பதன் அஸல் يُبْيَعْنَ என்றும் يُخَفْنَ என்பதன் அஸல் يُخْوَفْنَ என்றும் இருக்கும். இவ்வனைத்திலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டு பின்னர் ع கலிமா ل கலிமா ஆகிய இரண்டிலும் سكون வந்திருப்பதால் ع கலிமா போக்கப்பட்டுள்ளது.

امرحاضر،امرغائب ஐ கீழ்காணுமாறு صرف செய்யப்படும்.

قُلْ	قُولا	قُولُوا	قُوْلِي	قُولَا	قُلْن

بِعْ	بِيْعا	بِيْعُوا	بِيْعِي	بِيْعَا	بِعْن

خَفْ	خَافَا	خَافُوا	خافِي	خَافَا	خَفْنَ

لِيَقُلْ	لِيَقُولا	لِيَقُولُوا	لِتَقُلْ	لِتَقُولَا	لِيَقُلْن
لِيَبِعْ	لِيَبِيْعا	لِيَبِيْعُوا	لِتَبِع	لِتَبِيْعَا	لِيَبِعْن

لِيَخَفْ	لِيَخَافَا	لِيَخَافُوا	لِتَخفْ	لِتَخَافَا	لِيَخفْنَ

இவற்றில் ஒருமைகளிலும், பெண்பால் பன்மைகளிலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமா விற்கு திருப்பப்பட்டு பின்னர் ع கலிமாவிலும் ل கலிமாவிலும் سكون இருப்பதால் ع கலிமா போக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றவற்றில் இரு சுகூன்கள் சந்திக்காதலால் ع கலிமா கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

ثلاثي مجرد ன் اسم الفاعل ல் ع கலிமாவை ء வாக மாற்றப்படும். உ.ம்

قَائِلٌ	قَائِلَانِ	قَائِلُوْنَ	قَائِلَةٌ	قَائِلتَانِ	قَائِلَاتٌ,قَوَائِلُ

بَائِعٌ	بَائِعَانِ	بَائِعُوْنَ	بَائِعَةٌ	بَائِعَتَانِ	بَائِعَاتٌ وَبَوَائِعُ

خَائِفٌ	خَائِفَانِ	خَائِفُوْنَ	خَائِفَةٌ	خَائِفَتَانِ	خَائِفَاتٌ وخَوَائِفُ

ثلاثي مجرد ன் اسم المفعول லில் கீழ்காண்பது போல صرف செய்ய வேண்டும்.

مَقُوْلٌ	مَقُوْلَانِ	مَقُوْلُوْنَ	مَقُوْلَةٌ	مَقُوْلَتَانِ	مَقُوْلَاتٌ

مَبِيْعٌ	مَبِيْعَانِ	مَبِيْعُوْنَ	مَبِيْعَةٌ	مَبِيْعَتَانِ	مَبِيْعَاتٌ

مَخُوْفٌ	مَخُوْفَانِ	مَخُوْفُوْنَ	مَخُوْفَةٌ	مَخُوْفَتَانِ	مَخُوْفَاتٌ

இந்த அமைப்புகள் அனைத்திலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக مَقُوْلٌ என்பதன் அஸல் مَقْوُوْلٌ என்றிருக்கும். இதில் ع கலிமாவின் حركةஆன ضمة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பிய பின்னர் இரு سكون உள்ள எழுத்துக்கள் சந்திப்பதால் ஒரு و போக்கப்பட்டுள்ளது.

مَبِيْعٌ என்பதன் அஸல் مَبْيُوعُ என்றிருக்கும். இதில் ع கலிமாவின் حركة ஆன ضمة ஐ ف கலிமாவிற்குத் தோதுவான كسرة ஆக மாற்றி ف கலிமாவிற்குத் திருப்பப்பட்டு مَبِيْعٌ என்று மாறிவிட்டது مَخُوْفٌ என்பதன் அஸல் مَخْوُوفٌ என்றிருக்கும். இதில் ع கலிமாவின் حركة ஆன ضمةஐ ف கலிமாவிற்குத் திருப்பிய பின் இரு سكون உள்ள எழுத்துக்கள் சந்திப்பதால் ஒரு و போக்கப்பட்டுள்ளது.

ثلاثي مزيد فيه ல் اسم الفاعل ஐ مضارع معروف ஐப் போலவும், اسم المفعول ஐ مضارع مجهول ஐப் போலவும் صرف செய்து கொள்ள வேண்டும். உ.ம்

مُقِيْلٌ	مُقِيْلانِ	مُقِيْلُوْنَ	مُقِيْلَةٌ	مُقِيْلَتَانِ	مُقِيْلَاتٌ

مُبِيْعٌ	مُبِيْعَانِ	مُبِيْعُوْنَ	مُبِيْعَةٌ	مُبِيْعَتَانِ	مُبِيْعَاتٌ

مُخِيْفٌ	مُخِيْفَانِ	مُخِيْفُوْنَ	مُخِيْفَةٌ	مُخِيْتَانِ	مُخِيْفَاتٌ

مُقَالٌ	مُقَالَانِ	مُقَالُوْنَ	مُقَالَةٌ	مُقَالَتَانِ	مُقَالَاتٌ

مُبَاعٌ	مُبَاعَانِ	مُبَاعُوْنَ	مُبَاعَةٌ	مُبَاعَتَانِ	مُبَاعَاتٌ

مُخَافٌ	مُخَافَانِ	مُخَافُونَ	مُخَافَةٌ	مُخَافَتَانِ	مُخَافَاتٌ

اسم الفاعل களில் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டுள்ளது. அதாவது مُقِيْلٌ என்பதன் مُقْوِلٌ என்றும் مُبِيْعٌ என்பதன் مُبْيِعٌ என்றும் مُخِيْفٌ என்பதன் அஸல் مُخْوِفٌ என்றும் இருக்கும். இவ்வனைத்திலும் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டு كسر க்கு தோதுவான எழுத்தான ي கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே اسم المفعول ல் مُقَالٌ என்பதன் அஸல் مُقْوَلُ என்றும், مُبَاعٌ என்பதன் அஸல் مُبْيَعُ என்றும், مُخَافُ என்பதன் அஸல் مُخْوَفُ என்றும் இருக்கும். இவ்வனைத்திலும் ع கலிமா வின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டு فتح க்கு தோதுவான எழுத்தான ا ஐக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

ثلاثي مزيد فيه ன் مصدر ல் أَفْعَلَ، اِسْتَفْعَلَ ஆகிய இரண்டு அமைப்புகளைத் தவிர மற்றய எல்லா அமைப்புகளையும் صحيح ஆக்கப்படும்.

أَفْعَلَ، اِسْتَفْعَلَ இவ்விரண்டின் مصدر ல் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு திருப்பப்பட்டு, وقف உடைய ہ வை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உ. ம்

اقام يقيم اقامة

استقام يستقيم استقامة

اقامة என்பதன் அஸல் اِقْوَامًا என்றும் اِسْتِقَامَةً என்பதன் அஸல் اِسْتِقْوَامًا என்றும் இருக்கும் இவற்றில் ع கலிமாவின் حركة ஐ ف கலிமாவிற்கு கொடுத்து, وقف உடைய ھ வை சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

ثلاثي مزيد فيه ன் امر، نهي ஆகிய مضارع அதன் فعل ஐ செய்வது போன்றே செய்து கொள்ள வேண்டும். உ. ம்

اَقِمْ	اَقِيما	اَقِيموا	اَقِمِي	اَقِيما	اَقِمْنَ

لِيُقِمْ	لِيُقِيما	لِيُقِيموا	لِتُقِمْ	لِتُقِيما	لِيُقِمْنَ

لاتُقِمْ	لاتُقِيما	لاتُقِيموا	لاتُقِيميْ	لاتُقِيما	لاتُقِمْنَ
لايُقِمْ	لايُقِيما	لايُقِيموا	لاتُقِمْ	لاتُقِيما	لايُقِمْنَ

اِسْتَقِمْ	اِسْتَقِيما	اِسْتَقِيموا	اِسْتَقِميي	اِسْتَقِيما	اِسْتَقِمْنَ

لِيَسْتَقِمْنَ	لِتَسْتَقِيما	لِتَسْتَقِمْ	لِيَسْتَقِيموا	لِيَسْتَقِيما	لِيَسْتَقِمْ
لاتَسْتَقِمْنَ	لاتَسْتَقِيما	لاتَسْتَقِيمِيْ	لاتَسْتَقِيموا	لاتَسْتَقِيما	لاتَسْتَقِمْ
لايَسْتَقِمْنَ	لاتَسْتَقِيما	لاتَسْتَقِمْ	لايَسْتَقِيموا	لايَسْتَقِيما	لايَسْتَقِمْ

مضارع ல் اسم الفاعل، اسم المفعول ثلاثيன் مجرد، مزيد فيه யைப் போல செய்து கொள்ள வேண்டும். உ. ம் مُسْتَقْوِمٌ என்பதில் مُسْتَقِيمٌ என்றும் مُسْتَقْوَمٌ என்ப தில் مُسْتَقَامٌ என்றும் கூறுவது போல.

3 ناقص

ناقص என்பது ل கலிமாவில் عِلة ஆன எழுத்து இருப்பதாகும். இதன் ماض யில் و ، ي க்கு حركة இருந்து அவ்விரண்டிற்கும் முன்னாலுள்ள எழுத்திற்கு فتح இருந்தால் و ، ي வை الف ஆக மாற்றப்படும். உ. ம்

رَمَيْتَ	رَمَيْنَ	رَمَتَا	رَمَتْ	رَمَوْا	رَمَيَا	رَمَى
رَمَيْنَا	رَمَيْتُ	رَمَيْتُنَّ	رَمَيْتُمَا	رَمَيْتِ	رَمَيْتُمْ	رَمَيْتُمَا

غَزَوْتَ	غَزَوْنَ	غَزَتَا	غَزَتْ	غَزَوْا	غَزَوَا	غَزَا
غَزَوْنَا	غَزَوْتُ	غَزَوْتُنَّ	غَزَوْتُمَا	غَزَوْتِ	غَزَوْتُمْ	غَزَوْتُمَا

سَرُوتَ	سَرُوْنَ	سَرُوَتَا	سَرُوَتْ	سَرُوا	سَرُوَا	سَرُوَ
سَرُونَا	سَرُوتُ	سَرُوْتُنَّ	سَرُوتُمَا	سَرُوتِ	سَرُوتُمْ	سَرُوتُمَا

மேற் சென்றவற்றில் جمع غائب مذكر ல் ل கலிமாவை எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி போக்கப்படும். மற்றவற்றில் ل கலிமாவுக்கு حركة இருந்து அதற்கு முன்னுள்ள எழுத்திற்கு فتح இருந்தால் ل கலிமா போக்கப்படும். இதற்கு மாற்றமானவற்றில் ل கலிமா போக்கப்பட மாட்டாது.

ماض معروف லும் ماض مجهول போன்றுதான். ஆயினும் و،ا உள்ள فعل ல் ل கலிமாவை ع கலிமாவின் كسرة க்குத் தோதுவாக و ஐயும் ا ஐயும் ي வாக மாற்றப்படும். உ.ம்

رُمِيتَ	رُمِيْنَ	رُمِيَتا	رُمِيَتْ	رُمُوا	رُمِيا	رُمِيَ
رُمِيْنَا	رُمِيْتُ	رُمِيْتُنَّ	رُمِيْتُمَا	رُمِيْتِ	رُمِيْتُمْ	رُمِيْتُمَا

سُرِيْتَ	سُرِيْنَ	سُرِيَتَا	سُرِيَتْ	سُرُوا	سُرِيَا	سُرِيَ
سُرِيْنَا	سُرِيْتُ	سُرِيْتُنَّ	سُرِيْتُمَا	سُرِيْتِ	سُرِيْتُمْ	سُرِيْتُمَا

مضارع معروف ல் جمع مذكر ல் மட்டும் ل கலிமா எவ்வித நிபந்னையுமின்றி போக் கப்படும். உ.ம்

تَغْزُو	يَغْزُوْنَ	تَغْزُوَانِ	تَغْزُوْ	يَغْزُوْنَ	يَغْزُوَانِ	يَغْزُو
نَغْزُوْ	اَغْزُوْ	تَغْزُوْنَا	تَغْزوانِ	تَغْزِيْنَ	تَغْزُوْنَ	تَغْزوَانِ

இவற்றில் படர்க்கை, முன்னிலை பன்மை ஆண்பாலும் பெண்பாலும் தோற்றத்தில். ஒன்று போல தோன்றுகிறது. ஆனால் அஸலை ஏற்படுத்திப் பார்க்கும் போது வித்தியாசம் காண முடியும்.

يَغْزُوْنَ என்ற ஆண்பாலின் அஸல் ل கலிமா போக்கப்பட்டு يَفْعُوْنُ என்றும் பெண்பாலில் ل கலிமா போக்கப்படாம லேயே அஸலில் يَفْعُلْنَ என்றும் இருக்கிறது. இவ்வாறே تَغْزوْنَ என்ற முன்னிலை ஆண்பாலின் அஸல் ل கலிமா போக்கப்பட்டு تَفْعُوْنَஎன்றும் பெண்பாலில் ل கலிமா போக்கப்படாமல் تَفْعُلْنَ என்றுமிருக்கும்.

تَرْمِي	يَرْمِيْنَ	تَرْمِيَانِ	تَرْمِي	يَرْمُوْنَ	يَرْمِيَانِ	يَرْمِي
نَرْمِي	اَرْمِي	تَرْمِيْنَ	تَرْمِيَانِ	تَرْمِيْنَ	تَرْمُوْنَ	تَرْمِيَانِ

இவற்றில் முன்னிலை ஒருமைப் பெண்பாலின் வார்த்தையும் பன்மைப் பெண்பால் வார்த்தையும் தோற்றத்தில் ஒன்றுபோல தோன்றுகிறது. ஆனால் ஏற்படுதிப் பார்க் கும்போது வித்தியாசம் காணலாம். அதாவது ஒருமையில் ل கலிமா போக்கப்பட்டு تَفْعِيْنَ ,تَفْعِلْنَ என்றும் உள்ளது.

تَرْضَيَانِ	تَرْضَى	يَرْضَيْنَ	تَرْضَيَانِ	تَرْضَى	يَرْضَوْنَ	يَرْضَيَانِ	يَرْضَى
		نَرْضى	اَرْضى	تَرْضَيْنَ	تَرْضَيَانِ	تَرْضَينَ	تَرْضَوْنَ

இவற்றில் படர்க்கை, முன்னிலை ஆண்பால், பெண்பாலின் வார்த்தைகள் தோற்றத்தில் ஒன்று போல தோன்றி னாலும் அஸலை ஏற்படுத்திப் பார்க்கும் போது வித்தியாசம் காணலாம். அதாவது படர்க்கை ஆண்பால் பன்மை யில் ل கலிமா போக்கப்பட்டு يَفْعوْنَ என்றும் பெண்பால் பன்மையில் எதுவும போக்கப்படாமல் يَفْعَلْنَ என்றும் உள்ளது. அதுபோன்றே முன்னிலை ஆண்பால் பன்மையில் ل கலிமா போக்கப்பட்டு تَفْعَوْنَ என்றும் பெண்பால் பன்மையில் எதுவும் போக்கப் படாமல் تَفْعَلْنَ என்றும் உள்ளது.

اسم الفاعل ல் ஆண்பால் ஒருமை, பன்மையில் ل கலிமா போக்கப்படும். உ.ம்

غَازِيَاتٌ وَغَوَازٍ	غَازِيَتَانِ	غَازِيَةٌ	غَازُوْنَ	غَازِيَانِ	غَازٍ

رَامِيَاتٌ وَرَوَامٍ	رَامِيَتَانِ	رَامِيَةٌ	رَامُوْنَ	رَامِيَانِ	رَامٍ

رَاضِيَاتٌ وَرَوَاضٍ	رَاضِيَتَانِ	رَاضِيَةٌ	رَاضُوْنَ	رَاضِيَانِ	رَاضٍ

مَرْمِيَّاتٌ	مَرْمِيَّتَانِ	مَرْمِيَّةٌ	مَرْمِيُّوْنَ	مَرْمِيَّانِ	مَرْمِيٌّ

مَرْضِيَّاتٌ	مَرْضِيُّتان	مَرْضِيُّة	مَرْضِيُّون	مَرْضِيَّان	مَرْضِيٌّ

و உள்ள فعل ன் اسم المفعول அல்லாததில் و வை ي ஆக மாற்றி ي வை ي வில் இணைத்திட வேண்டும். உ.ம்

مَغْزُوَّاتٌ	مَغْزُوَّتَانِ	مَغْزُوَّةٌ	مَغْزُوُّوْنَ	مَغْزُوَّانِ	مَغْزُوٌّ

இம்மூன்றில் முதல் இரண்டும் و உள்ள فعل ன் اسم المفعول அல்லாததாக இருப்பதால் و வை ي வாக மாற்றி ي வை ي வில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விபரம் பின்னால் கூறப் பட்டுள்ளது. مَغْزوٌّ என்பதன் அஸல் مَغْزُوْوٌ என்றிருக்கும் و வை, و உடன் இணைத்து مَغْزوٌّ என்றாகிவிட்டது. مَرْمِيٌّ என்பதன் அஸல் مَرْمُويٌ என்றும், مَرْضِيٌّ என்பதன் அஸல் مَرْضُوْيٌ என்றுமிருக்கும். இவ்விரண்டிலும் و வை ي ஆக மாற்றி ي வை ي வில் இணைக்கவேண்டும். அதாவது ஒரு வார்த்தையில் و வும் ي வும் சேர்ந்து, و க்கு சுகூன் இருக்குமானால் و வை ي வாக மாற்றி ي வை ي வில் இணைக்கப்படும். ي வுக்குத் தோதுவாக அதற்கு முந்திய எழுத் திற்கு கஸர் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

குறிப்பு: சில فعل களில் முதல் எழுத்தும் கடைசி எழுத்தும், அல்லது இரண்டாவது எழுத்தும் மூன்றாவது எழுத்தும் அல்லது மூன்று எழுத்துக்களிலும் عِلة உடைய எழுத்துக்கள் வரும். அவை அனைத்திற்கும் இதுவரை கூறப்பட்ட சட்டமே.

1. معتل என்றால் என்ன? அது எத்தனை பங்கு?

2. جرى, صام, يَسَرَ ஆகியவற்றை ماض , مضارع , امر, نهي ஆக صرف செய்

3. جرى, صام, يسر ஆகியவற்றை ماض லிருந்து اسم التفضيل வரை صرف செய்

المضاعف

مضاعف என்பது ع கலிமாவும் ل கலிமாவும் அல்லது முதல் எழுத்தும் மூன்றாவது எழுத்தும் அல்லது இரண்டாவதும் நான்காம் எழுத்தும் ஒரே இன எழுத்துக்களுள்ள தாகும். உ.ம்

مَدَّ،أَمَدَّ، زَلْزَلَ، تَزَلْزَلَ என்பது போல. இந்த مُضَاعَفٌ ல் போக்குதல், மாற்றுதல் போன்ற வை வருவதால் இதை معتل உடன் அறிஞர்கள் சேர்த்துள்ளனர், ஏனென்றால் போக்குதல், மாற்றுதல் என்பதுதான் معتل என்று கூறுவதற்குக் காரணம்.

أَمْلَلْتُ என்பதில் ل மை ي வாக மாற்றி أَمْلَيْتُ என்றும் ظَلِلْتُ، مَسِسْتُ எனபவற்றில் ل கலிமாவைப் போக்கி ظَلْتُ، مَسْتُ என்றும் அரபுகள் கூறுவது போல.

ஒரே இன எழுத்துக்கள் சேர்ந்து வரும் போது முதல் எழுத்தை இரண்டாவது எழுத்தில் இணைப்பதற்கு اِدْغَامٌ என்று சொல்லப்படும். இதில் ادغام وَاجِبٌ (கட்டாயமானது), مُمْتَنِعٌ(தடுக்கப்பட்டது) جَائِزٌ (செய்யலாம், செய்யாமலும் இருக்கலாம்) என மூன்று வகைகள் உள்ளன.

ادغام கட்டாயமானவை:

مَدَّ مَدَّا مَدُّوا مَدَّتْ مَدَّتَا

مُدَّ مُدَّا مُدُّوا مُدَّتْ مُدَّتَا

يَمُدُّ يَمُدَّانِ يَمُدُّوْنَ تَمُدُّ تَمُدَّانِ تَمُدُّ تَمُدَّانِ تَمُدُّوْنَ تَمُدِّيْنَ تَمُدَّانِ اَمُدُّ نَمُدُّ

يُمَدُّ يُمَدَّانِ يُمَدُّوْنَ تُمَدُّ تُمَدَّانِ تُمَدُّ تُمَدَّانِ تُمَدُّوْنَ تُمَدِّيْنَ تُمَدَّانِ اُمَدُّ نُمَدُّ

مَدًّا مَادٌّ مَادَّانِ مَادُّونَ مَادَّةٌ مَادَّتَانِ مَادَّاتٌ وَمَوَادُّ

مُدَّا مُدُّوا مُدِّي مُدَّا

لا يَمُدَّا لا يَمُدُّوا لا تَمُدَّا لا تَمُدَّا لا تَمُدُّوا لا تَمُدِّي لا تَمُدَّا

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ماض، مضارع، مصدر، اسم الفاعل،امر،نهي ஆகியவற்றில் ادغام கட்டாயமாகும்.

مَدَدْنَ مَدَدْتَّ مَدَدْتُّمَا --- مَدَدْتُّ مَدَدْنَا

مُدِدْنَ مُدِدْتَّ مُدِدْتُّمَا --- مُدِدْتُّ مُدِدْنَا

يَمْدُدْنَ تَمْدُدْنَ، يُمْدَدْنَ تُمْدَدْنَ

اُمْدُدْنَ، لا يَمْدُدْنَ لا تَمْدُدْنَ

مَمْدُوْدٌ مَمْدُوْدَانِ مَمْدُوْدُونَ مَمْدُوْدَةٌ مَمْدُوْدَتَانِ مَمْدُوْدَاتٌ

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ماض ، مضارع ، امر, نهي ، اسم الفاعل, اسم المفعول ஆகியவற்றில் ادغام செய்வது கூடாது.

ادغام ஆகுமானவை:

جزم உடைய عامل உடனுள்ள ஒருமை, படர்க்கை, முன்னிலை امر ، نهي ன் ஒருமை ஆகியவற்றின் ع கலிமாவில் فتح அல்லது كسر இருந்தால் ل கலிமாவுக்கு فتح ம் كسر ம் செய்யலாம். அதற்கு ضم இருந் தால் ل கலிமாவிற்கு மூன்று حركة செய்யலாம். உ.ம் لَمْ يَفِرَّ لَمْ يَعَضَّ இவற்றில் ل கலிமாவுக்கு فتح ம் كسر ம் வைத்துச் சொல்லலாம்.

لم يَمُدَّ என்பதில் ل கலிமாவில் மூன்று حركة ம் வைத்துக் கொள்ளலாம். இது போன்றே نهي ، امر ல் செய்து கொள்ளவேண்டும். உ.ம் عَضَّ, فِرَّ என்றும், لا تَفِرَّ لاتَعَضَّ என்றும் ، لا يَفِرَّ لايَعَضَّ கூறுவது போன்று. இவற்றை صرف செய்யும் முறை

الماضي:

مَدَّ	مَدَّا	مَدُّوا	مَدَّتْ	مَدَّتَا	مَددْنَ	مَددْتَّ	مَددْتُّمَا
مَددْتُّمْ	مَددْتِّ	مَددْتُّمَا	مَددْتُّنَّ	مَددْتُّ	مَددْنَا		

المجهول:

مُدَّ	مُدَّا	مُدُّوا	مُدَّتْ	مُدَّتَا	مُدِدْنَ	مُدِدْتَّ	مُدِدْتُّمَا
مُدِدْتُّمْ	مُدِدْتِّ	مُدِدْتُّمَا	مُدِدْتُّنَّ	مُدِدْتُّ	مُدِدْنَا		

المضارع

يَمُدُّ	يَمُدَّانِ	يَمُدُّوْنَ	تَمُدُّ	تَمُدَّانِ	يَمْدُدْنَ	تَمُدُّ	تَمُدَّانِ
تَمُدُّوْنَ	تَمُدِّيْنَ	تَمُدَّانِ	تَمْدُدْنَ	اَمُدُّ	نَمُدُّ		

المضارع المجهول:

يُمَدُّ	يُمَدَّانِ	يُمَدُّوْنَ	تُمَدُّ	تُمَدَّانِ	يُمْدَدْنَ	تُمَدُّ	تُمَدَّانِ
تُمَدُّوْنَ	تُمَدِّيْنَ	تُمَدَّانِ	تُمْدَدْنَ	أُمَدُّ	نُمَدُّ		

امر الحاضر:

مُدَّ	مُدَّا	مُدُّوا	مُدِّي	مُدَّا	اُمْدُدْنَ

امر الغائب:

لِيَمُدَّ	لِيَمُدَّا	لِيَمُدُّوا	لِتَمُدَّ	لِتَمُدَّا	لِيَمْدُدْنَ

نهي الحاضر:

لا تَمُدَّ	لا تَمُدَّا	لا تَمُدُّوا	لا تَمُدِّي	لا تَمُدَّا	لا تَمْدُدْنَ

نهي الغائب:

لا يَمُدَّ	لا يَمُدَّا	لا يَمُدُّوا	لا تَمُدُّ	لا تَمُدَّا	لا يَمْدُدْنَ

ماض،مضارع،امر الخ: مَدَّ يَمُدُّ مَدًّا مَادٌّ مُدَّ يُمَدُّ مَدًّا مَمْدُوْدٌ مُدَّ لِيَمُدَّ لِيُمَدَّ لَا تَمُدَّ لَا يَمُدَّ لَا تُمُدَّ والظرف مَمَدٌّ والآلة مِمَدٌّ واسم التفضيل اَمَدُّ والمؤنث مُمْدى

---

1. مضاعف ,ادغام என்றால் என்ன? உதாரணங்களுடன் எழுது

2. ادغام எத்தனை பங்கு? அவற்றை முழுமையாக எழுது

اَلْمَهْمُوْزُ

அஸல் எழுத்துக்களான ف ,ع ,ل ஆகிய ஒன்றில் ء இருந்தால் அதற்கு مهموز எனக் கூறப்படும். இதை صحيح ஆன فعل ஐப்போன்றே صرف செய்யப்படும். ஆயினும் இதி லும் மாற்றுவது, போக்கு வது போன்றவை இடம் பெறுவதால் இதையும் معتل உடன் சேர்க்கப்படுகிறது. உதாரணமாக أَمَلَ يَأْمُلُ என்பதின் امر ல் ء வை و ஆக மாற்றி أُوْمُلْ என்று சொல்வதுபோல. காரணம் ஒரே வார்த்தையில் இரண்டு ء ஐ ஒன்று சேர்ந்து இரண்டாவது எழுத்துக்கு سكون இருந்தால் இரண்டாவதை முந் திய எழுத்தின் حركة க்கு தோதுவாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது முந்திய எழுத்துக்கு فتح

இருந்தால் இரண்டாவதை ا ஆக வும் முந்திய எழுத்துக்கு كسر இருந்தால் இரண்டா வதை ي ஆகவும் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். உ.ம் أَأْمَنَ வில் آمَنَ என்றும் إِأَمَان என்பதில் إِيْمَان என்றும் கூறுவதுபோல. முந்திய ء، وصل உடைய ء ஆக இருந் தால் அதை சேர்த்துப் படிக்கும்போது போக்கியும், இரண்டாவது ء வை அப்படியே வைத்தும் கொள்ள வேண்டும். உ.ம் وَأْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ என்று குர்ஆனில் வந்திருப் பது போல. خُذْ، كُلْ، مُرْ أُأْخُذْ، أُأْكُلْ، أُأْمُرْ என்பவற்றில் இலேசுக்காக இரண்டு ء களையும் போக்கி என்று கூறுகிறார்கள். இதுபோன்றே سَأَلَ يَسْأَلُ إِسْأَلْ என்பவற்றில் இலேசுக்காக ءவைப் போக்கி سَالَ يَسَالُ سَلْ என்று கூறுகிறார்கள்.

அரபுகள் رأى வின் مضارع ல் ء வைப் போக்கி يَرى என்று கீழ்காணுமாறு கூறுகிறார்கள்.

يَرى يَرَيَانِ يرَوْنَ تَرى تَرَيَانِ يَرَيْنَ تَرى تَرَيَان تَرَوْنَ تَرَيْنَ تَرَيَان تَرَيْنَ اَرى نَرى

இவற்றில் முன்னிலைப் பெண்பால் ஒருமை, பன்மை ஆகிய இரண்டும் ஒரேபோல இருக் கிறது. ஆயினும் இயல்பான அமைப்பை ஏற்படுத்திப் பார்க்கும்போது வித்தியாசம் தெரி யும். அதாவது ஒருமை تَفَيْنَ என்றும் பன்மை تَفَلْنَ என்றும் உள் ளது. இதில் امر எடுக்கும்போது அஸல் பிரகாரம் اِرْأَ என்றும் ء க்களைப் போக்கி ر என்றும் ஒரு எழுத்து மட்டுமிருப்பதால் وقف உடைய ہ வைச் சேர்த்து رہ என்றும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும்.

இதை صرف செய்யும் முறையாவது: ماض:

رَاَيْتُمَا	رَاَيْتَ	رَاَيْنَ	رَاَتَا	رَاَتْ	رَاَوْا	رَاَيَا	رأى
		رَاَيْنَا	رَاَيْتُ	رَاَيْتُنَّ	رَاَيْتُمَا	رَاَيْتِ	رَاَيْتُمْ

مصدر: رُئْيَةٌ ، رَأْيًا ، رُئْيَا. اسم الفاعل: اسم المفعول: مَرْئِيٌّ كَمَرْمِيٌّ

رَائِيَاتٌ ورَوَاءٍ	رَائِيَتَانِ	رَائِيَةٌ	رَاءُوْنَ	رَائِيَانِ	رَاءٍ

امرالحاضر:

رَيْنَ	رَيَا	رَيْ	رَأَوا	ريَا	ره

امر الغائب:

لِيَرَيْنَ	لِتَرَيَا	لِتَرَ	لِيَرَوا	لِيَرِيَا	لِيَرَ

نهي الحاضر:

لا تَرَ	لا تَرَيَا	لا تَرَوا	لا تَرَيْ	لا تَرَيَا	لا تَرَيْنَ

نهي الغائب:

لا يَرَ	لا يَرَيَا	لا يَرَوا	لا تَرَ	لا تَرَيَا	لا يَرَيْنَ

ماض،مضارع،امر الى آخِرِهِ: رأى يرى رأيا رأء رُأِىَ يُرى رأيا مَرْئِيٌّ ره لير لِيُرَ لا تَرَ لا يَرَ مَرْاى مِرْاى ارى والمؤنث رُئْي

---

1. مهموز என்றால் என்ன? அவற்றை உதாரணங்களுடன் விபரமாக எழுது

2. قَرَأ, سَأَلَ, أَكَلَ இம்மூன்றில் 1ஆவதை ماض ஆகவும், 2ஆவதை مضارع ஆகவும் 3 வதை ماضல் இருந்து اسم التفضيل வரையும் صرف செய்க அல்லாஹ்வின் பேரருளால் இந்நூல் நிறைவுற்றது. எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!

تم الكتاب بعون الله وبفضله والحمد لله رب العالمين